

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10C/146/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812217977
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:3812217977.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti SR, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom podľa § 152 ods. 2 veta druhá O.s.p. rozhodol o tom, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza tým, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonnej lehote, rozhodol o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote, rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote a zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej a rozsudkom vo veci samej rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ podal hromadne návrhy na začatie konania, ktorými sa domáhal voči odporcovi náhrady škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení neskorších predpisov, súd uznesením č.k. 10C/146/2012-7 zo dňa 24.10.2012 podľa § 112 ods. 1 O.s.p. v záujme hospodárnosti konania spojil na spoločné konanie vecí vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 10C/146/2012, 10C/147/2012, 10C/148/2012, 10C/149/2012, 10C/150/2012, 10C/151/2012, 10C/152/2012, 10C/153/2012, 10C/154/2012, 10C/155/2012, 10C/156/2012, 10C/157/2012, 10C/158/2012, 10C/159/2012, 10C/160/2012, 10C/161/2012, 10C/162/2012, 10C/163/2012, 10C/164/2012, 10C/165/2012, 10C/166/2012, 10C/167/2012, 10C/168/2012, 10C/169/2012, 10C/170/2012, 10C/171/2012, 10C/172/2012, 10C/173/2012, 10C/174/2012, 10C/175/2012, 10C/176/2012, 10C/177/2012, 10C/178/2012, 10C/179/2012, 10C/180/2012, 10C/181/2012, 10C/182/2012, 10C/183/2012, 10C/184/2012, 10C/185/2012, 10C/186/2012, 10C/187/2012, 10C/189/2012, 10C/190/2012, 10C/191/2012, 10C/192/2012, 10C/193/2012, 10C/194/2012, 10C/195/2012, 10C/196/2012, 10C/197/2012, 10C/198/2012, 10C/199/2012, 10C/200/2012, 10C/201/2012, 10C/202/2012, 10C/203/2012, 10C/204/2012, 10C/205/2012, 10C/206/2012, 10C/207/2012, 10C/208/2012, 10C/209/2012, 10C/210/2012, 10C/211/2012, 10C/212/2012, 10C/213/2012, 10C/214/2012, 10C/215/2012, 10C/216/2012, 10C/217/2012, 10C/218/2012, 10C/219/2012, 10C/220/2012, 10C/221/2012, 10C/222/2012, 10C/223/2012, 10C/224/2012, 10C/225/2012, 10C/226/2012, 10C/227/2012, 10C/228/2012, 10C/229/2012, 10C/230/2012, 10C/231/2012, 10C/232/2012, 10C/233/2012,

10C/234/2012, 10C/235/2012, 10C/236/2012, 10C/237/2012, 10C/238/2012, 10C/239/2012, 10C/240/2012, 10C/241/2012, 10C/242/2012, 10C/243/2012, 10C/244/2012, 10C/245/2012, 10C/246/2012, 10C/247/2012, 10C/248/2012, 10C/249/2012, 10C/250/2012, 10C/251/2012, 10C/252/2012, 10C/253/2012, 10C/254/2012, 10C/255/2012, 10C/256/2012, 10C/257/2012, 10C/258/2012, 10C/259/2012, 10C/260/2012, 10C/261/2012, 10C/262/2012, 10C/263/2012, 10C/264/2012, 10C/265/2012, 10C/266/2012, 10C/267/2012, 10C/268/2012, 10C/269/2012, ktoré sa viedli pod č.k. 10C/146/2012.

Vo veciach 10C/147/2012, 10C/153/2012, 10C/154/2012, 10C/156/2012, 10C/164/2012, 10C/165/2012, 10C/169/2012, 10C/170/2012, 10C/172/2012, 10C/174/2012, 10C/175/2012, 10C/176/2012, 10C/177/2012, 10C/179/2012, 10C/180/2012, 10C/184/2012, 10C/185/2012, 10C/187/2012, 10C/190/2012, 10C/191/2012, 10C/192/2012, 10C/200/2012, 10C/201/2012, 10C/202/2012, 10C/204/2012, 10C/206/2012, 10C/207/2012, 10C/216/2012, 10C/221/2012, 10C/223/2012, 10C/224/2012, 10C/225/2012, 10C/226/2012, 10C/227/2012, 10C/228/2012, 10C/229/2012, 10C/230/2012, 10C/231/2012, 10C/232/2012, 10C/233/2012, 10C/234/2012, 10C/235/2012, 10C/236/2012, 10C/238/2012, 10C/239/2012, 10C/240/2012, 10C/241/2012, 10C/243/2012, 10C/244/2012, 10C/245/2012, 10C/246/2012, 10C/247/2012, 10C/248/2012, 10C/251/2012, 10C/252/2012, 10C/253/2012, 10C/260/2012, 10C/261/2012, 10C/269/2012 sa navrhovateľ domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza tým, že rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty (návrhy navrhovateľom označené ako ISTINA RS). Voči odporcovi uplatnil z titulu majetkovej škody sumu zodpovedajúcu náhrade istiny s príslušenstvom, ktorá bola predmetom exekúcie v jednotlivých exekučných konaniach, v ktorých bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá po uplynutí zákonnej lehoty a z titulu nemajetkovej ujmy uplatnil sumu zodpovedajúcu 20% z uplatnenej istiny s príslušenstvom.

V obsahu týchto návrhov poukázal na to, že navrhovateľ ako veriteľ zo zmlúv o úvere navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonným ustanovením zo strany jednotlivých dlžníkov. Exekúciu navrhol vykonať pre pohľadávky, ktoré mu vznikli nesplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úvere, ktorých účastníkom na strane veriteľa bol navrhovateľ a na strane dlžníkov fyzické osoby. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom tunajšiemu súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Povinnosťou exekučného súdu bolo rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od jej doručenia, bez ohľadu na to, či exekučným titulom, pre ktorý sa exekúcia navrhovala vykonať, bolo rozhodnutie všeobecného súdu, rozhodnutie rozhodcovského súdu alebo exekučným titulom bola napr. notárska zápisnica. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak, že žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora zamietol. Súd o žiadosti o udelenie poverenia rozhodol po uplynutí zákonom stanovenej doby, 15-dňovej lehoty. Postup súdu považoval za nesprávny, charakterizovaný tým, že nebolo vydané rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a nesprávny úradný postup vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa. Tunajšiemu súdu ako exekučnému súdu navrhovateľ vytýkal, že spôsobom odporujúcim zákonu, t.j. vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok, preskúmaním exekučného titulu - rozsudku rozhodcovského súdu. Podľa názoru navrhovateľa všeobecný súd, ktorý konal v pozícii exekučného súdu, nie je legitímne schopný vykonávať úkony smerujúce k opätovnému komplexnému rozhodovaniu o veci s tým, že výsledkom takéhoto rozhodovania je úplná nemožnosť vykonať právo pre veriteľa. Poukázal na to, že existencia rozsudku rozhodcovského súdu, ktorý je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný, spôsobuje prekážku veci právoplatne rozhodnutej a zamedzuje navrhovateľovi iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom.

Takýto postup exekučného súdu považoval za nesprávny, v rozpore s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelenie poverenia na

vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť exekučného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Exekučnému súdu vytýkal, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným, odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej zmluvy o úvere. Poukázal na to, že podľa platnej právnej úpravy je rozsudok rozhodcovského súdu rovnocenným exekučným titulom s rozsudkom vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu navrhovateľ uplatnil voči odporcovi náhradu majetkovej škody predstavujúcej náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu vedenom proti dlžníkom zo záväzkového vzťahu založeného zmluvou o úvere. Súčasne voči nemu uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručený článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ktorý podľa názoru navrhovateľa je dôsledkom nesústredenej činnosti exekučného súdu takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva navrhovateľa. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania navrhovateľa, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Poukázal na to, že navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Postup exekučného súdu zamedzil navrhovateľovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Na podporu oprávnenosti svojho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy ako ďalšie dôvody uviedol i to, že neexistuje akýkoľvek účinný vnútroštátny prostriedok spôsobilý reštituovať vzniknutú situáciu, neexistuje možnosť súdneho uplatnenia pohľadávky a jej príslušenstva a vzniknutá situácia vyvolala u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť spoločnosti. Vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo zánik ďalších plánovaných, podnikateľských aktivít navrhovateľa, zánik už vytvorených podnikateľských plánov a vyvolaná strata zisku spôsobila hospodársku stratu na jeho strane. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie jeho podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní jeho ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Výšku nemajetkovej ujmy vyčíslil sumou zodpovedajúcou 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom.

Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 18.3.2013 poukázal na to, že v podanom návrhu navrhovateľa sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. navrhovateľ nedokázal uviesť ani len spisovú značku príslušného exekučného konania, pod ktorou je exekučná vec vedená na súde, chýbajú relevantné údaje, ako dátum doručenia podania na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátum, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy. Tvrdenie navrhovateľa, že nemá vedomosť o spisovej značke ním namietaného exekučného konania sa podľa odporcu nezakladá na pravde, má charakter zavádzajúceho tvrdenia minimálne pre to, že kto iný ako oprávnený v exekučnom konaní, ktorý si v súvislosti s ním uplatňuje právo na náhradu škody, má mať možnosť a záujem relevantným a jednoznačným spôsobom identifikovať konanie, v ktorom mu mala byť spôsobená škoda. Poukázal na to, že neoznačenie spisovej značky exekučného konania, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 211/2012, IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012). Podľa názoru odporcu nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody navrhovateľa. Navrhovateľ uvádza v obsahu návrhu rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie

nezákonného rozhodnutia, ale súčasne namieta nesprávne úradný postup v podobe prieťahov v exekučnom konaní. Z takto formulovaného návrhu nie je potom jednoznačne jasné, na základe akého titulu navrhovateľ uplatňuje náhradu škody, pretože v návrhu sa tieto tituly prelínajú. Nie je zrejmé, či navrhovateľ uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov v súdnom konaní, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Vo vzťahu k tvrdeným prieťahom v exekučnom konaní odporca poukázal na to, že navrhovateľ neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného vzťahu. Neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v exekučnom konaní predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Podľa návrhu odporcu všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, pretože túto právomoc má iba predseda súdu alebo ústavný súd.

K žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody odporca uviedol, že dňa 23.4.2012 mu boli doručené prvé žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 bol súdu doručený návrh vo veci samej, je zrejmé, že navrhovateľ ho nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty uvedenej v § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení neskorších predpisov, preto odporca jeho nárok považoval za predčasne uplatnený. Poukázal i na to, že navrhovateľ napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nepreukázal žiadané skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, dátumy, kedy sa dozvedel o škode, nepredložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu a neuviedol skutočnosti, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prieťahy. Navrhovateľ teda neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie jeho žiadosti a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Z týchto dôvodov nárok navrhovateľa odporca nepovažoval za predbežne prerokovaný.

K samotnému nároku na náhradu škody, konkrétne k nesprávnemu úradnému postupu týkajúceho sa rozhodnutia exekučného súdu o žiadosti o vydanie poverenia po 15-dňovej lehote odporca poukázal na to, že lehota na poverenie exekútora vykonaním exekúcie je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Prejavilo sa to vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. V tomto smere poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ - Austurcom C-40/08, ktorý nevylúčil posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Konštatoval, že unáhlené konanie zo strany súdov by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti. Poukázal na to, že z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011 jednoznačne vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule, čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 1.6.2011, nemá žiadnu oporu v zákone. Pokiaľ ide o stav pred 1.6.2011, odporca konštatoval, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prieťahy v konaní, čo konštatoval aj Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí spis. zn. I. ÚS 16/02.

Skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si podľa názoru odporcu vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Vo vzťahu k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, čo navrhovateľ považoval za nesprávny úradný postup, odporca uviedol, že tento postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. a nemôže sa jednať ani o škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím okrem iného je nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, čo v danom prípade nebolo splnené. Zo znenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, táto sa týka len prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Ak navrhovateľ tvrdil, že súd

v exekučnom konaní prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu, odporca poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp.zn. IV. ÚS 60/2011 ako i na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, z obsahu ktorých vyplýva, že vnútroštátny súd má povinnosť z úradnej povinnosti preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy.

K tvrdeniu existencii prietahov v konaní odporca poukázal na § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z., v platnom znení, v ktorom je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní. Poukázal na to, že navrhovateľ si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prietahov konaní nespĺnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť preukázania. Nepreukázal podanie sťažnosti na prietahy, existenciu právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, právoplatného rozhodnutia ESLP, či právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Otázku, či bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je pritom kompetentný preskúmať len Ústavný súd. V súvislosti s nesprávnym úradným postupom odporca vzniesol námietku premlčania a uviedol, že pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009 (t.j. 3 roky pred dňom, kedy boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku) vznáša námietku premlčania.

K výpočtu materiálnej škody navrhovateľom odporca poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody. Pokiaľ uplatnil majetkovú škodu vo výške istiny s príslušenstvom, nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ na preukázanie toho, čoho sa domáha. Nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre uplatnenie nároku navrhovateľa na súde. Navrhovateľ mal možnosť získať iný exekučný titul podaním návrhu na začatie konania, čo nevykonal a svojou nečinnosťou sám prispel k situácii, ktorú v návrhu namieta. Ak by aj nastala situácia, že si toto právo navrhovateľ uplatnil novým návrhom, musel by preukázať v prvom rade, že by mu súd bez akýchkoľvek pochybností priznal požadovaný nárok od dlžníka v sume, v ktorej ho požaduje od odporcu a v druhom rade, že pohľadávky sú nevyožiteľné v dôsledku pochybenia okresného súdu, tzn. že nebyť nesprávneho úradného postupu okresného súdu, došlo by k riadnemu a plnohodnotnému vymoženiu pohľadávky. Túto skutočnosť však navrhovateľ nepreukázal.

K uplatnenej nemajetkovej ujme odporca uviedol, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo/675/2011, v ktorom bolo konštatované, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Poukázal i na to, že navrhovateľ zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov navrhovateľa bližšie nekonkretizoval a rovnako nespresnil, v čom a ako situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa. Požadovanú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20 % z istiny a príslušenstva navrhovateľ nepodložil akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami, či rozumnou úvahou. Odporca považoval za krajne nesprávny spôsob určenia náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody. Považoval za potrebné uviesť, aby bolo prihliadnuté na dobré mravy v súvislosti s uplatnenou nemajetkovou ujmou navrhovateľa. Zdôraznil, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, k čomu odporca pripojil list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť č. JUST/A3/RM/kb D (2010)/1360 a poukázal na to, že sudy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú spotrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ bol vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, ktorá zneužíva slabé finančné a právne vedomie nízkoprijímových osôb. Odporca považoval konanie navrhovateľa za

konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže škoda mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej činnosti, pričom aj súdna moc musí pozornejšie skúmať práve podania navrhovateľa, a to pri návrhoch na vykonanie exekúcie súdy musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom. S poukazom na charakteristiku príčinnej súvislosti medzi existenciou nesprávneho úradného postupu a vznikom škody alebo nemajetkovej ujmy odporca uviedol, že navrhovateľovi žiadna škoda postupom okresného súdu nevznikla.

Vo veciach 10C/146/2012, 10C/149/2012, 10C/157/2012, 10C/159/2012, 10C/160/2012, 10C/161/2012, 10C/162/2012, 10C/166/2012, 10C/167/2012, 10C/171/2012, 10C/173/2012, 10C/181/2012, 10C/182/2012, 10C/186/2012, 10C/193/2012, 10C/195/2012, 10C/196/2012, 10C/199/2012, 10C/203/2012, 10C/211/2012, 10C/213/2012, 10C/214/2012, 10C/215/2012, 10C/218/2012, 10C/220/2012, 10C/237/2012, 10C/250/2012, 10C/254/2012, 10C/255/2012, 10C/256/2012, 10C/257/2012, 10C/259/2012, 10C/262/2012, 10C/264/2012, 10C/265/2012, 10C/267/2012 sa navrhovateľ domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza tým, že rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to rozhodnutím o poverení po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty (návrhy označené navrhovateľom ako NP) a tým, že rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty (návrhy označené navrhovateľom ako NZP). Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu navrhovateľ uplatnil voči odporcovi náhradu majetkovej škody v sume 125,- eur, ktorú špecifikoval ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Pri určení primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z právneho názoru Ústavného súdu SR, podľa ktorého pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 660,- eur. Pomerná výška náhrady za jeden mesiac predstavuje sumu 55,- eur (660,- eur ročne : 12 mesiacov). Náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil v sume rovnajúcej sa súčinu sumy 55,- eur a počtu mesiacov zodpovedajúcim zbytočným prietahom v súdnom konaní. Tento druh nároku na náhradu škody navrhovateľ odôvodnil tým, že ako veriteľ zo zmlúv o úvere navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonným ustanovením zo strany jednotlivých dlžníkov. Exekúciu navrhol vykonať pre svoje pohľadávky, ktoré mu vznikli nesplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úvere, ktoré ako veriteľ uzavrel s dlžníkmi, fyzickými osobami. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučnými titulmi tunajšiemu súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Povinnosťou exekučného súdu bolo rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od jej doručenia. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak, že žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora zamietol po uplynutí zákonom stanovenej doby alebo po uplynutí zákonnej lehoty poverenie na vykonanie exekúcie vydal. Postup súdu považoval za nesprávny, charakterizovaný tým, že nebolo vydané rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a nesprávny úradný postup vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa. Takýto postup exekučného súdu považoval za nesprávny a v rozpore s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že v predmetnom prípade neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť exekučného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu navrhovateľ uplatnil voči odporcovi náhradu majetkovej škody v sume 125,- eur, ktorú špecifikoval ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. V tomto období navrhovateľ na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných

výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vynaložil sumu 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- eur a na administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a v telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania vynaložil sumu 15,- eur. Celkom navrhovateľ vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej a to výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu, uplatnil sumu 125,- eur. Táto suma by navrhovateľa nezaťažila, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú lehotu.

Súčasne voči nemu uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ktorý podľa názoru navrhovateľa je dôsledkom nesústredenej činnosti exekučného súdu takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva navrhovateľa. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania navrhovateľa, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a k vyvolaniu rizík zániku povinného subjektu, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a k insolventnosti povinného. Poukázal na to, že navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Postup exekučného súdu zamedzil navrhovateľovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Na podporu oprávnenosti svojho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy ako ďalšie dôvody uviedol i to, že neexistuje akýkoľvek účinný vnútroštátny prostriedok spôsobilý reštituovať vzniknutú situáciu, neexistuje možnosť súdneho uplatnenia pohľadávky a jej príslušenstva a vzniknutá situácia vyvolala u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť spoločnosti. Vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo zánik ďalších plánovaných, podnikateľských aktivít navrhovateľa, zánik už vytvorených podnikateľských plánov a vyvolaná strata zisku spôsobila hospodársku stratu na jeho strane. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie jeho podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní jeho ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Pri určení primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z právneho názoru Ústavného súdu SR, podľa ktorého pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 660,- eur. Pomerná výška náhrady za jeden mesiac predstavuje sumu 55,- eur (660,- eur ročne : 12 mesiacov). V prejednávanej veci náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľ uplatnil za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil aj za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie práv navrhovateľa, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky.

Odporca v písomnom vyjadrení zo dňa 18.3.2013 k tomuto druhu nároku navrhovateľa na náhradu škody poukázal na to, že v podanom návrhu navrhovateľa sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. navrhovateľ nedokázal uviesť ani len spisovú značku príslušného exekučného konania, pod ktorou je exekučná vec vedená na súde, chýbajú relevantné údaje, ako dátum doručenia podania na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátum, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy. Tvrdenie navrhovateľa, že nemá vedomosť o spisovej značke ním namietaného exekučného konania sa podľa odporcu nezakladá na pravde, má charakter zavádzajúceho tvrdenia minimálne pre to, že kto iný ako oprávnený v exekučnom konaní, ktorý si v súvislosti s ním uplatňuje právo na náhradu škody, má mať možnosť a záujem relevantným a jednoznačným spôsobom identifikovať konanie, v ktorom mu mala byť spôsobená škoda. Poukázal na to, že neoznačenie spisovej značky exekučného konania, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR

odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 211/2012, IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012). Podľa názoru odporcu nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody navrhovateľa. Nie je zrejmé, či navrhovateľ uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov v súdnom konaní, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Vo vzťahu k tvrdeným prieťahom v exekučnom konaní odporca poukázal na to, že navrhovateľom zvolený postup podávania žiadosti o informáciu o stave konania nie je možné považovať za riadny prostriedok smerujúci k zabráneniu tvrdených prieťahov a k ich účinnému odstráneniu. Poukázal na Nález Ústavného súdu SR III.ÚS 69/2011 zo dňa 3.5.2011, v obsahu ktorého bolo konštatované, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať podľa zásady vigilantius iura (každý nech si stráži svoje právo). To, že tak navrhovateľ nekonal, je možné pripísať iba jemu. Poukázal i na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, pretože túto právomoc má iba predseda súdu alebo ústavný súd.

K žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody odporca uviedol, že dňa 23.4.2012 mu boli doručené prvé žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že už v mesiaci september 2012 bol súdu doručený návrh vo veci samej, je zrejmé, že navrhovateľ ho nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty uvedenej v § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení neskorších predpisov, preto odporca jeho nárok považoval za predčasne uplatnený. Poukázal i na to, že navrhovateľ napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nepreukázal žiadané skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, dátumy, kedy sa dozvedel o škode, nepredložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu a neuviedol skutočnosti, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prieťahy. Navrhovateľ teda neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie jeho žiadosti a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Z týchto dôvodov nárok navrhovateľa odporca nepovažoval za predbežne prerokovaný.

K samotnému nároku na náhradu škody, konkrétne k nesprávne úradnému postupu týkajúceho sa rozhodnutia exekučného súdu o žiadosti o vydanie poverenia po 15-dňovej lehote odporca poukázal na to, že lehota na poverenie exekútora vykonaním exekúcie je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Prejavilo sa to vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. Poukázal na rozsudok Súdného dvora EÚ - Austurcom C-40/08, ktorý nevyúlčil posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Konštatoval, že unáhlené konanie zo strany súdov by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti. Poukázal na to, že z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011 jednoznačne vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule, čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 1.6.2011, nemá žiadnu oporu v zákone. Pokiaľ ide o stav pred 1.6.2011, odporca konštatoval, že v samotnej dôvodovej správe je k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojím autentickým výkladom aj NR SR ako zákonodarný zbor SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová "rozhodnutí rozhodcovských súdov", predstavovala len explicitnejšie ujasnenie zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia navrhovateľa je v interpretácii toho, čo zákonodarcia zamýšľal, nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2, písm. d/ Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 1.6.2011. Poukázal i na to, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní, čo konštatoval aj Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí spis. zn. I. ÚS 16/02.

Skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si podľa názoru odporcu vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Vo vzťahu k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie,

čo navrhovateľ považoval za nesprávny úradný postup, odporca uviedol, že tento postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. a nemôže sa jednať ani o škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím okrem iného je nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, čo v danom prípade nebolo splnené. Zo znenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, táto sa týka len prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Ak navrhovateľ tvrdil, že súd v exekučnom konaní prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu, odporca poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp.zn. IV. ÚS 60/2011 ako i na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, z obsahu ktorých vyplýva, že vnútroštátny súd má povinnosť z úradnej povinnosti preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy.

K tvrdeniu existencie priesťahov v konaní odporca poukázal na § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z., v platnom znení, v ktorom je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných priesťahoch v konaní. Poukázal na to, že navrhovateľ si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných priesťahov konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť preukázania. Nepreukázal podanie sťažnosti na priesťahy, existenciu právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, právoplatného rozhodnutia ESLP, či právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov. Otázku, či bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov je pritom kompetentný preskúmať len Ústavný súd. V súvislosti s nesprávnym úradným postupom odporca vzniesol námietku premlčania a uviedol, že pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009 (t.j. 3 roky pred dňom, kedy boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku) vzniká námietka premlčania.

K vyčíslenej náhrade škody odporca poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, považoval za hypotetické. Navrhovateľ neuviedol, či ním špecifikované vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Odporca navrhovateľom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nepovažoval ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech, na základe čoho sa potom nemôže domáhať ich náhrady podľa Zákona č. 514/2003 Z.z.. Poukázal na to, že navrhovateľ v prejednávanej veci na preukázanie vzniku škody by musel produkovať dôkazy preukazujúce vznik škody pri každej individuálnej pohľadávke. Pokiaľ za skutočnú škodu považoval náklady na využívanie informačného systému, odporca tvrdil, že tento systém navrhovateľ využíval nielen počas domnelých priesťahov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom a to nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania a správy informačného systému vznikala navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené priesťahy a jej uplatnenie odporca považoval za účelové. Rovnako aj udržiavanie informačného systému je činnosťou, ktorú musí navrhovateľ vykonávať na každodennej báze. Požadovať paušálne sumy za tieto veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a znovu účelové. Rovnako za neprímerané čiastky považoval náklady navrhovateľa na administratívne spracovanie urgencií exekučnému súdu a publikačné výdaje. Z tohto dôvodu odporca uplatnenie nároku na majetkovú škodu navrhovateľom považoval za nepodložené, uplatňovanie si paušálnej sumy 125,- eur na každého dlžníka považoval za nadhodnotené a nepreukázané.

K uplatnenej nemajetkovej ujme v pomernej výške k sume 660,- eur odporca uviedol, že poskytovanie finančného zadost'uchinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eur, prípadne 660,- eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok priesťahov, je podľa názoru odporcu nesprávna úvaha. Rovnako nie je možné prihliadať na tvrdenú frustráciu, úzkosť, neistotu a nedôveru členov riadiacich orgánov navrhovateľa, pretože nároky uplatňuje právnická osoba a nie fyzické osoby, ktoré sa na činnosti

právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, pretože im priamo nevzniká žiadna škoda. Poukázal na to, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, k čomu ako dôkaz pripojil list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť č. JUST/A3/RM/kb D /2010/1360/, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca nepriateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie nízkopříjmových osôb. Odporca konanie navrhovateľa považoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže škoda mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej činnosti navrhovateľa, pričom aj súdna moc musí pozornejšie skúmať práve podania navrhovateľa, a to návrhy na vykonanie exekúcie, súdy musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom.

Vo veciach 10C/148/2012, 10C/150/2012, 10C/151/2012, 10C/152/2012, 10C/155/2012, 10C/158/2012, 10C/163/2012, 10C/168/2012, 10C/178/2012, 10C/183/2012, 10C/189/2012, 10C/194/2012, 10C/197/2012, 10C/198/2012, 10C/205/2012, 10C/208/2012, 10C/209/2012, 10C/210/2012, 10C/212/2012, 10C/217/2012, 10C/219/2012, 10C/222/2012, 10C/249/2012, 10C/258/2012, 10C/263/2012, 10C/266/2012, 10C/268/2012 sa navrhovateľ domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza tým, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora (návrhy označené navrhovateľom ako ZE). Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu navrhovateľ uplatnil voči odporcovi náhradu majetkovej škody v sume 175,- eur, ktorú špecifikoval ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Pri určení primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z právneho názoru Ústavného súdu SR, podľa ktorého pokiaľ ide o zbytočné priesťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený priesťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 663,88 eur. Pomerná výška náhrady za jeden mesiac predstavuje sumu 55,32 eur, prípadne sumu 55,- eur (663,88 eur ročne : 12 mesiacov). Náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil v sume rovnajúcej sa súčinu sumy 55,32 eur a počtu mesiacov zodpovedajúcim zbytočným priesťahom v súdnom konaní. V obsahu týchto druhov návrhov navrhovateľ poukázal na to, že súdny exekútor v súlade s ust. § 44 ods. 1 Exekučného poriadku predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresnému súdu Prievidza ako exekučnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ pre obavy o právny a faktický osud pohľadávok vymáhaných súdnym exekútorom podľa ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku podal exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že veci ním prejednávané nevykazovali prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovali si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej 30-dňovej lehote od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora tak, ako mu to ukladá ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Navrhovateľ postup exekučného súdu hodnotil ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku, resp. od 1.12.2006 s ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Tvrdil, že v predmetných veciach neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priesťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť exekučného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v exekučnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody po doručení uznesení exekučného súdu o zmene súdneho exekútora.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody, ktorú špecifikoval ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. V tomto období navrhovateľ na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vynaložil sumu 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- eur a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,- eur. Ďalšie náklady, ktoré navrhovateľ vynaložil a uplatnil ich ako majetkovú škodu spočívali v administratívnom spracovaní

textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu, v publikačných výdajoch spojených s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, v poštovnom a v telekomunikačných výdajoch spojených s urgovaním a kontrolou stavu konania. Tieto výdavky vyčíslili sumou 15,- eur. Celkom navrhovateľ vo veci správy a vymáhania svojich pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o tomto návrhu a to výlučne vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu, uplatnil sumu 175,- eur. Táto suma by navrhovateľa nezaťažila, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora dodržal zákonom stanovenú lehotu.

Poukázal na to, že dôvodom k podaniu návrhu na zmenu súdneho exekútora bola strata dôvery navrhovateľa k exekútorovi a to najmä pre jeho neefektívne a neúčinné postupy, ktoré nesmerovali k riadnej a včasnej ochrane jeho oprávnených záujmov. Navrhovateľ mal odôvodniteľné podozrenie vzniku škody na jeho strane. Vzhľadom k tomu, že exekučný súd ostal aj po podaní návrhu na zmenu súdneho exekútora nečinný, musel toto obdobie navrhovateľ prekryvať svojou aktivitou cielenou na udržanie bonity pohľadávky a jej zabezpečenia usmerňovaním exekútora a ďalších účastných orgánov, čo predpokladalo aktívnu systémovú správu pohľadávky navrhovateľom. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch navrhovateľ uplatnil voči odporcovi z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu, ktorá mu bola spôsobená nesprávnym úradným postupom. Neprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy navrhovateľa riziku zániku povinnej osoby, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolventnosti povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľ vnímal ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov. Za ďalšie dôvody, pre ktoré uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, považoval neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu, ktoré spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa a rovnako aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie jeho podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri určení primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z právneho názoru Ústavného súdu SR, podľa ktorého pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 663,88 eur. Pomerná výška náhrady za jeden mesiac predstavuje sumu 55,32 eur (663,88 eur ročne : 12 mesiacov). Náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil aj za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie práv navrhovateľa, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky.

Odporca v písomnom vyjadrení vo veci samej zo dňa 18.3.2013 poukázal na to, že navrhovateľ v prejednávanej veci prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať sám. Jeho tvrdenia, že nemá vedomosť o spisových značkách ním uvádzaných exekučných konaní sa nezakladá na pravde, má charakter klamlivého a zavádzajúceho tvrdenia, pretože nespochybňuje, že mu boli doručené uznesenia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu. Zdôraznil, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Na jednej strane navrhovateľ namieta nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, ale na druhej strane zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Z takto formulovaného návrhu nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu uplatňuje škodu, ak v návrhu sa tieto tituly prelínajú a navrhovateľ jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu svoj nárok na náhradu škody uplatňuje.

K prieťahom v konaní odporca uviedol, že navrhovateľ neuvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Zdôraznil, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní. Túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Odporca ďalej poukázal na to, že dňa 23.4.2012 mu

boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 bol súdu doručený návrh vo veci samej, je zrejmé, že navrhovateľ návrh nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty uvedenej v § 16 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z.. Podľa názoru odporcu poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ takýmto spôsobom nepostupoval, tvrdil, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Pokiaľ navrhovateľ za nesprávny úradný postup považoval skutočnosť, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, odporca k tomuto uviedol, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má pôvodného exekútora nahradiť. V praxi je zaužívaný model, podľa ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu exekútora, predloží túto žiadosť pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov a na zaslanie príslušného exekútorského spisu za účelom realizácie povinností vyplývajúcich exekučnému súdu z ust. § 44 ods. 9 Exekučného poriadku. Odporca pripustil, že v niektorých jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonnej 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu exekútora, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť. V takýchto prípadoch exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil exekučný spis pôvodného súdneho exekútora novému súdnemu exekútorovi. Poukázal na to, že v prípadoch podozrenia navrhovateľa, že exekučný súd nekonal o návrhoch na zmenu súdneho exekútora, navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy a to podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak navrhovateľ tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa § 415 Obč. zákonníka, pretože si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku.

Pokiaľ navrhovateľ za nesprávny úradný postup považoval prietahy v exekučnom konaní, odporca s poukazom na ust. § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. uviedol, že súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenie sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí ESLD, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Odporca konštatoval, že navrhovateľ si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prietahov v exekučnom konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť preukázania a nepovažoval existenciu prietahov v konaní za preukázanú. Poukázal na to, že súd konajúci o náhrade škody by mohol pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní iba v prípade, ak by tieto boli konštatované predsedom súdu alebo Ústavným súdom SR. Odporca súčasne vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku navrhovateľa, pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.4.2009, t.j. 3 roky pred dňom, kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

K vyčíslenej náhrade škody odporca poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, považoval za hypotetické. Navrhovateľ neuviedol, či ním špecifikované vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Odporca navrhovateľom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nepovažoval ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech, na základe čoho sa potom nemôže domáhať ich náhrady podľa Zákona č. 514/2003 Z.z.. Poukázal na to, že navrhovateľ v prejednávanej veci na preukázanie vzniku škody by musel produkovať dôkazy preukazujúce vznik škody pri každej individuálnej pohľadávke. Pokiaľ za skutočnú škodu považoval náklady na využívanie informačného systému, odporca tvrdil, že tento systém navrhovateľ využíval nielen počas domnelých prietahov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom a to nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania a správy informačného systému vznikala navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prietahy a jej uplatnenie odporca považoval za účelové.

Rovnako aj udržiavanie informačného systému je činnosťou, ktorú musí navrhovateľ vykonávať na každodennej báze. Požadovať paušálne sumy za tieto veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a znovu účelové. Rovnako za neprímerané čiastky považoval náklady navrhovateľa na administratívne spracovanie urgencií exekučnému súdu a publikačné výdaje. V tomto smere poukázal na samotné stanovisko navrhovateľa zo dňa 2.7.2012 k žiadosťiam o doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktoré boli zaslané odporcovi a v ktorom uviedol, že disponuje jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme a tieto návrhy boli spracovávané v elektronickej forme a súdom boli odoslané tiež elektronicke. Z tohto dôvodu odporca uplatnenie nároku na majetkovú škodu navrhovateľom považoval za nepodložený, uplatňovanie si paušálnej sumy 175,- eur na každého dlžníka považoval za nadhodnotené a nepreukázané.

K uplatnenej nemajetkovej ujme v pomernej výške k sume 663,88 eur odporca uviedol, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prietahov, je podľa názoru odporcu nesprávna úvaha. Rovnako nie je možné prihliadať na tvrdenú frustráciu, úzkosť, neistotu a nedôveru členov riadiacich orgánov navrhovateľa, pretože nároky uplatňuje právnická osoba a nie fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, pretože im priamo nevzniká žiadna škoda. Poukázal na to, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, k čomu ako dôkaz pripojil list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť č. JUST/A3/RM/kb D /2010/1360/, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie nízkopriímových osôb. Odporca konanie navrhovateľa považoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže škoda mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej činnosti navrhovateľa, pričom aj súdna moc musí pozornejšie skúmať práve podania navrhovateľa, a to návrhy na vykonanie exekúcie, súdy musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. považoval odporca návrh navrhovateľa za neopodstatnený a navrhol ho zamietnuť.

Pri uplatnení nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy navrhovateľ postupoval v súlade s ust. § 15 ods. 1 Zákona č.514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca do podania návrhu na súd vo veci samej na žiadosť pozitívne nereagoval.

Navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu trov konania, výšku ktorých nevyčíslil.

Odporca uplatnil nárok na náhradu trov konania, výšku ktorých nevyčíslil.

Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa na pojednávanie napriek riadne a včas doručenému predvolaniu neustanovili, svoju neprítomnosť neospravedlnili. Na pojednávanie sa nestanovil ani odporca, ktorý svoju neprítomnosť písomne ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania. Neprítomní účastníci a právny zástupca navrhovateľa pojednávanie z dôležitého dôvodu odročit' nežiadali, preto súd v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti, s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Po oboznámení sa s obsahom exekučných spisov tunajšieho súdu 9Er 2437/2009,16Er 425/2010, 15Er 2067/2006, 15Er 25/2009, 15Er 2780/2006, 9Er 2078/2006, 15Er 1280/2005, 16Er 128/2011, 16Er 1274/2009, 16Er 2464/2006, 15Er 1864/2009, 15Er 132/2010, 15Er 1279/2005, 16Er 21/2009, 16Er 46/2009, 9Er 1634/2009, 9Er 20/2009, 16Er 438/2007, 15Er 1780/2009, 15Er 2894/2009, 15Er 2500/2011, 16Er 1619/2009, 15Er 2736/2006, 9Er 1631/2009, 15Er 2504/2011, 15Er 2832/2009, 15Er 1865/2009, 15Er 2813/2010, 9Er 2509/2011, 9Er 1638/2009, 16Er 2431/2010, 9Er 2339/2010, 15Er 69/2007, 9Er 2432/2010, 9Er 2510/2011, 16Er 1781/2009, 15Er 26/2009, 16Er 343/2007, 15Er 1442/2010, 9Er 2504/2011, 15Er 2697/2011, 16Er 1857/2009, 15Er 274/2007, 16Er 2503/2011, 15Er

2336/2010, 9Er 2952/2011, 16Er 2355/2011, 16Er 544/2007, 16Er 2498/2011, 15Er 1859/2009, 15Er 1802/2006, 9Er 427/2006, 16Er 191/2007, 9Er 1317/2010, 16Er 388/2011, 15Er 345/2011, 16Er 2427/2010, 15Er 1622/2009, 16Er 2885/2006, 15Er 3373/2010, 15Er 2339/2010, 16Er 53/2007, 15Er 272/2007, 9Er 2738/2006, 15Er 2952/2011, 16Er 56/2007, 9Er 1173/2010, 15Er 1623/2009, 15Er 2464/2009, 15Er 2295/2009, 16Er 1578/2006, 9Er 2497/2011, 16Er 342/2007, 15Er 2508/2011, 15Er 1402/2009, 15Er 99/2007, 9Er 1116/2007, 16Er 1714/2011, 15Er 2452/2010, 9Er 3143/2010, 16Er 2644/2011, 15Er 89/2011, 15Er 2798/2011, 15Er 1875/2011, 16Er 520/2011, 16Er 272/2011, 9Er 734/2011, 9Er 2444/2011, 15Er 1625/2009, 15Er 2784/2011, 16Er 2504/2011, 9Er 3373/2010, 16Er 2457/2010, 15Er 2830/2009, 15Er 1312/2011, 9Er 3147/2010, 16Er 3478/2010, 15Er 2451/2010, 9Er 297/2011, 16Er 1269/2009, 9Er 865/2011, 9Er 1173/2010, 9Er 840/2007, 15Er 1116/2010, 9Er 2042/2012, 16Er 1527/2011, 9Er 2735/2010, 16Er 2426/2010, 16Er 1318/2010, 9Er 2731/2008, 16Er 2889/2009, 16Er 166/2005, 16Er 20/2009, 16Er 1398/2009, 15Er 2965/2011, 15Er 2965/2011, 9Er 21/2009, 16Er 371/2005, 15Er 2432/2009, 15Er 21/2009, 16Er 2773/2006, 9Er 2495/2011, 15Er 1579/2006, 15Er 2832/2009, s písomným vyjadrením odporcu k návrhu zo dňa 18.3.2013, so stanoviskom Európskej komisie, Generálneho ministerstva pre spravodlivosť z čl. 42 spisu, s vyjadrením odporcu zo dňa 16.12.2013, so sťažnosťami a upovedomeniami o vybavení sťažností v exekučných veciach 15Er 1279/2005, 16Er 2431/2010, 9Er 2339/2010, 9Er 2432/2010, 15Er 1442/2010, 15Er 2697/2011, 9Er 1317/2010, 16Er 2427/2010, 9Er 1173/2010, 15Er 2452/2010, 16Er 2457/2010, 15Er 2451/2010, 9Er 1113/2010, 16Er 2426/2010, 16Er 1318/2010, 15Er 1579/2006, s ostatnými listinnými dôkazmi v spise založenými, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Vo veciach 10C/147/2012, 10C/153/2012, 10C/154/2012, 10C/156/2012, 10C/164/2012, 10C/165/2012, 10C/169/2012, 10C/170/2012, 10C/172/2012, 10C/174/2012, 10C/175/2012, 10C/176/2012, 10C/177/2012, 10C/179/2012, 10C/180/2012, 10C/184/2012, 10C/185/2012, 10C/187/2012, 10C/190/2012, 10C/191/2012, 10C/192/2012, 10C/200/2012, 10C/201/2012, 10C/202/2012, 10C/204/2012, 10C/206/2012, 10C/207/2012, 10C/216/2012, 10C/221/2012, 10C/223/2012, 10C/224/2012, 10C/225/2012, 10C/226/2012, 10C/227/2012, 10C/228/2012, 10C/229/2012, 10C/230/2012, 10C/231/2012, 10C/232/2012, 10C/233/2012, 10C/234/2012, 10C/235/2012, 10C/236/2012, 10C/238/2012, 10C/239/2012, 10C/240/2012, 10C/241/2012, 10C/243/2012, 10C/244/2012, 10C/245/2012, 10C/246/2012, 10C/247/2012, 10C/248/2012, 10C/251/2012, 10C/252/2012, 10C/253/2012, 10C/260/2012, 10C/261/2012, 10C/269/2012, v ktorých sa navrhovateľ domáhal náhrady škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza spôsobeného tým, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty, súd z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/425/2010, EX 398/10 (vec 10C/147/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný X.X.XXXX zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 18.2.2010. Uznesením č.k. 16Er/425/2010-10 zo dňa 12.5.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.8.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoE/292/2010-19 zo dňa 14.7.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 16Er/425/2010-20 zo dňa 10.9.2010, právoplatným dňa 20.9.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/128/2011, EX 18300/2010 (vec 10C/153/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný XX.X.XXXX. súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 21.1.2011. Uznesením č.k. 16Er/128/2011-10 zo dňa 7.2.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť

rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.4.2011. Odvolanie proti nemu oprávnený nepodal. Uznesením č.k. 16Er/128/2011-14 zo dňa 18.5.2011, právoplatným dňa 28.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/1274/2009, EX 4290/2009 (vec 10C/154/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. X., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 24.7.2009. Uznesením č.k. 16Er/1274/2010-10 zo dňa 29.10.2009 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.4.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoE/6/2010-20 zo dňa 26.2.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 16Er/1274/2009-26 zo dňa 21.6.2010, právoplatným dňa 14.7.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/1864/2009, EX 8204/2009 (vec 10C/156/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. Z., nar. X.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 25.9.2009. Uznesením č.k. 15Er/1864/2009-10 zo dňa 23.2.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.7.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoE/187/2010-18 zo dňa 18.5.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/1864/2009-23 zo dňa 5.10.2010, právoplatným dňa 29.10.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/1780/2009, EX 7142/2009 (vec 10C/164/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný K. E., nar. 9XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 16.9.2009. Uznesením č.k. 15Er/1780/2009-10 zo dňa 23.2.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.6.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoE/191/2010-18 zo dňa 11.5.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/1780/2009-24 zo dňa 4.8.2010, právoplatným dňa 10.9.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2894/2009, EX 12809/2009 (vec 10C/165/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný J. E., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 29.12.2009. Uznesením č.k. 15Er/2894/2009-11 zo dňa 26.3.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.7.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoE/233/2010-23 zo dňa 31.5.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/2894/2009-26 zo dňa 5.10.2010, právoplatným dňa 3.11.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/1631/2009, EX 5453/2009 (vec 10C/169/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný R. E., nar. XX.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 26.8.2009. Uznesením č.k. 9Er/1631/2009-10 zo dňa 10.12.2009 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.4.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoE/52/2010-20 zo dňa 26.2.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 9Er/1631/2009-23 zo dňa 7.7.2010, právoplatným dňa 29.7.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2504/2011, EX 8341/2011 (vec 10C/170/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný B. X., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 3.8.2011. Uznesením č.k. 15Er/2504/2011-11 zo dňa 23.8.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.5.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoE/16/2012-24 zo dňa 28.2.2012, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/2504/2011-40 zo dňa 24.8.2012, právoplatným dňa 24.9.2012 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/1865/2009, EX 8772/2009 (vec 10C/172/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. S., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 25.9.2009. Uznesením č.k. 15Er/1865/2009-10 zo dňa 23.2.2009 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný

súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.6.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoE/189/2010-20 zo dňa 20.5.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/1865/2009-24 zo dňa 4.8.2010, právoplatným dňa 28.8.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/2509/2011, EX 8354/2011 (vec 10C/174/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný K. P., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 3.8.2011. Uznesením č.k. 9Er/2509/2011-10 zo dňa 25.8.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.10.2011. Oprávnený proti nemu odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 9Er/2509/2011-11 zo dňa 17.10.2011, právoplatným dňa 26.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/1638/2009, EX 6025/2009 (vec 10C/175/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný L. E., nar. XX.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 26.8.2009. Uznesením č.k. 9Er/1638/2009-10 zo dňa 9.12.2009 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.7.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoE/53/2010-19 zo dňa 30.3.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 9Er/1638/2009-24 zo dňa 26.7.2010, právoplatným dňa 18.8.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/2431/2010, EX 10677/2010 (vec 10C/176/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. E., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.9.2010. Uznesením č.k. 16Er/2431/2010-10 zo dňa 21.10.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.11.2010. Oprávnený proti nemu odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 16Er/2431/2010-25 zo dňa 13.5.2011, právoplatným dňa 19.5.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený podal dňa 23.11.2010 sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní. Predsedníčka súdu sťažnosť nepovažovala za opodstatnenú, čo vyplýva z odpovede na sťažnosť zo dňa 17.12.2010 založenej v spise na čl. 69.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/2339/2010, EX 9206/2010 (vec 10C/177/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný X.X.XXXX.ar. M.súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 25.8.2010. Uznesením č.k. 9Er/2339/2010-10 zo dňa 15.11.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného

na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.12.2010. Oprávnený proti nemu odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 9Er/2339/2010-30 zo dňa 27.5.2011, právoplatným dňa 8.7.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený podal dňa 23.11.2010 sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní. Predsedníčka súdu sťažnosť nepovažovala za opodstatnenú, čo vyplýva z odpovede na sťažnosť zo dňa 17.12.2010 založenej v spise na čl. 73.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/2432/2010, EX 10661/2010 (vec 10C/179/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný XEr/XXXX/XXXX-XXnXX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.9.2010. Uznesením č.k. 9Er/2432/2010-9 zo dňa 12.11.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.12.2010. Oprávnený proti nemu odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 9Er/2432/2010-32 zo dňa 13.5.2011, právoplatným dňa 7.6.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený podal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní dňa 23.11.2010. Predsedníčka súdu sťažnosť nepovažovala za opodstatnenú, čo vyplýva z odpovede na sťažnosť zo dňa 17.12.2010 založenej v spise na čl. 77.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/2510/2011, EX 8301/2011 (vec 10C/180/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný B., nar. 1B.súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 3.8.2011. Uznesením č.k. 9Er/2510/2011-10 zo dňa 12.9.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.10.2011. Oprávnený proti nemu odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 9Er/2510/2011-12 zo dňa 17.10.2011, právoplatným dňa 8.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/1442/2010, EX 4400/2010 (vec 10C/184/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Q. N., nar. X.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 28.5.2010. Uznesením č.k. 15Er/1442/2010-11 zo dňa 7.9.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.9.2010. Oprávnený proti nemu odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 15Er/1442/2010-31 zo dňa 10.5.2011, právoplatným dňa 1.6.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený podal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní, ktorá nebola považovaná za dôvodnú, čo vyplýva z odpovede predsedníčky súdu zo dňa 4.10.2010 založenej v spise 10C/146/2010 na čl. 81 a 93.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/2504/2011, EX 8330/2011 (vec 10C/185/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. N., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 3.8.2011. Uznesením č.k. 9Er/2504/2011-11 zo dňa 12.9.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť

rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.10.2011. Oprávnený proti nemu odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 9Er/2504/2011-13 zo dňa 17.10.2011, právoplatným dňa 8.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/1857/2009, EX 8170/2009 (vec 10C/187/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. N., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 25.9.2009. Uznesením č.k. 16Er/1857/2009-12 zo dňa 22.2.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.11.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 8CoE/72/2010-21 zo dňa 30.9.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 16Er/1857/2009-22 zo dňa 23.12.2010, právoplatným dňa 3.1.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/2503/2011, EX 8336/2011 (vec 10C/190/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný XX.X.XXXX. G., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 3.8.2011. Uznesením č.k. 16Er/2503/2011-10 zo dňa 25.8.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2011. Oprávnený proti nemu odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 16Er/2503/2011-13 zo dňa 28.11.2011, právoplatným dňa 29.12.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2336/2010, EX 9194/2010 (vec 10C/191/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný G. G., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 25.8.2010. Uznesením č.k. 15Er/2336/2010-10 zo dňa 30.9.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.2.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoE/54/2011-27 zo dňa 31.5.2011, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/2336/2010-45 zo dňa 29.2.2012, právoplatným dňa 13.4.2012 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/2952/2011, EX 12676/2011 (vec 10C/192/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný R. G., nar. XX.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 12.9.2011. Uznesením č.k. 9Er/2952/2011-10 zo dňa 20.9.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť

rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.10.2011. Oprávnený proti nemu odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 9Er/2952/2011-12 zo dňa 24.10.2011, právoplatným dňa 29.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/1317/2010, EX 3885/2010 (vec 10C/200/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný R. X., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 12.5.2010. Uznesením č.k. 9Er/1317/2010-10 zo dňa 10.9.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.5.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoE/54/2011-27 zo dňa 30.3.2011, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 9Er/1317/2010-35 zo dňa 21.6.2011, právoplatným dňa 14.7.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený podal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní, ktorá nebola považovaná za dôvodnú, čo vyplýva z odpovede predsedníčky súdu zo dňa 4.10.2010 založenej v spise 10C/146/2010 na čl. 93.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/388/2011, EX 2739/2011 (vec 10C/201/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný W. E., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 21.2.2011. Uznesením č.k. 16Er/388/2011-10 zo dňa 1.3.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.3.2011. Oprávnený proti nemu odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 16Er/388/2011-11 zo dňa 16.6.2011, právoplatným dňa 22.7.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/345/2011, EX 1358/2011 (vec 10C/202/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný K. R., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 14.2.2011. Uznesením č.k. 15Er/345/2011-10 zo dňa 16.3.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.9.2011. Oprávnený proti nemu odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 15Er/345/2011-23 zo dňa 8.9.2011, právoplatným dňa 4.10.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/1622/2009, EX 5549/2009 (vec 10C/204/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný B. K., nar. X.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 26.8.2009. Uznesením č.k. 15Er/1622/2009-10 zo dňa 24.2.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa

14.6.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoE/186/2010-18 zo dňa 11.5.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 56Er/1622/2009-22 zo dňa 17.8.2010, právoplatným dňa 17.9.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/3373/2010, EX 15352/2010 (vec 10C/206/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný W. G., nar. X.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 13.12.2010. Uznesením č.k. 15Er/3373/2010-9 zo dňa 22.12.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.4.2011. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k. 15Er/3373/2010-17 zo dňa 19.5.2011, právoplatným dňa 10.6.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2339/2010, EX 9188/2010 (vec 10C/207/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný K. J., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 25.8.2010. Uznesením č.k. 15Er/2339/2010-11 zo dňa 30.9.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.10.2010. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k. 15Er/2339/2010-34 zo dňa 18.5.2011, právoplatným dňa 8.6.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2295/2009, EX 10391/2009 (vec 10C/216/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný I. R., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 4.11.2009. Uznesením č.k. 15Er/2295/2009-10 zo dňa 19.2.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.5.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoE/179/2010-19 zo dňa 3.5.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/2295/2009-24 zo dňa 4.8.2010, právoplatným dňa 28.8.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/1402/2009, EX 4647/2009 (vec 10C/221/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. R., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 6.8.2009. Uznesením č.k. 15Er/1402/2009-10 zo dňa 21.10.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa

23.3.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoE/1/2010-20 zo dňa 10.2.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/1402/2009-27 zo dňa 28.7.2010, právoplatným dňa 18.8.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskany v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/1116/2007, EX 1138/2007 (vec 10C/223/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný XXXX/XXXXR., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Milana Striešku o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 31.5.2007. Dňa 20.6.2007 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 15.10.2009 oprávnený požiadal o zmenu exekútora, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením č.k. 9Er/1116/2007-15 zo dňa 25.6.2010. Exekúcia doposiaľ ukončená nebola. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskany v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/1714/2011, EX 6368/2011 (vec 10C/224/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný B. M., nar. X.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 30.5.2011. Uznesením č.k. 16Er/1714/2011-10 zo dňa 3.6.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.9.2011. Oprávnený proti nemu odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 16Er/1714/2011-11 zo dňa 18.7.2011, právoplatným dňa 26.7.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskany v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2452/2010, EX 10638/2010 (vec 10C/225/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný W. G., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 10.9.2010. Uznesením č.k. 15Er/2452/2010-9 zo dňa 15.11.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.12.2010. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k. 15Er/2452/2010-32 zo dňa 16.6.2011, právoplatným dňa 29.7.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený podal sťažnosť na zbytočné prieskany v konaní dňa 23.11.2010, ktorá nebola považovaná za dôvodnú, čo vyplýva z odpovede predsedníčky súdu zo dňa 17.12.2010 založenej v spise 10C/146/2010 na čl. 100.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/3143/2010, EX 13614/2010 (vec 10C/226/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Q. Q. L., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 26.11.2010. Uznesením č.k. 9Er/3143/2010-9 zo dňa 8.12.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.5.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoE/76/2011-28 zo dňa 30.3.2011, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 9Er/3143/2010-32 zo dňa 8.6.2011, právoplatným dňa 29.6.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskany v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/2644/2011, EX 11588/2010 (vec 10C/227/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Q. G., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť

súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 15.8.2011. Uznesením č.k. 16Er/2644/2011-13 zo dňa 26.9.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.10.2011. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k. 16Er/2644/2011-14 zo dňa 21.10.2011, právoplatným dňa 2.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/89/2011, EX 17718/2010 (vec 10C/228/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. B., nar. 5.XX.X.XXXX. súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 17.1.2011. Uznesením č.k. 15Er/89/2011-10 zo dňa 26.1.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.2.2011. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k. 15Er/89/2011-11 zo dňa 28.4.2011, právoplatným dňa 18.5.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2798/2011, EX 12360/2011 (vec 10C/229/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. K. K., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 30.8.2011. Uznesením č.k. 15Er/2798/2011-13 zo dňa 26.10.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.7.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3CoE/132/2012-36 zo dňa 25.6.2012, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k.15Er/2798/2011-38 zo dňa 21.9.2012, právoplatným dňa 27.9.2012 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/1875/2011, EX 6765/2011 (vec 10C/230/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný K. R., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 14.6.2011. Uznesením č.k. 15Er/1875/2011-10 zo dňa 30.6.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.10.2011. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k.15Er/1875/2011-19 zo dňa 10.11.2011, právoplatným dňa 23.12.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený podal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní, ktorá nebola považovaná za dôvodnú, čo vyplýva z odpovede predsedníčky súdu zo dňa 4.10.2010 založenej v spise 10C/146/2010 na čl. 93.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/520/2011, EX 2899/2011 (vec 10C/231/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Z. R., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 28.2.2011. Uznesením č.k. 16Er/520/2011-10 zo dňa 4.3.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský

rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.3.2011. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k.16Er/520/2011-11 zo dňa 28.7.2011, právoplatným dňa 4.8.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/272/2011, EX 973/2011 (vec 10C/232/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný XXEr/XXX/XXXX-XXJ., nar. XX.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 7.2.2011. Uznesením č.k. 16Er/272/2011-10 zo dňa 17.2.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.3.2011. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k.16Er/272/2011-11 zo dňa 18.5.2011, právoplatným dňa 23.5.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/734/2011, EX 3652/2011 (vec 10C/233/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný K. R., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 16.3.2011. Uznesením č.k. 9Er/734/2011-10 zo dňa 6.4.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.4.2011. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k.9Er/734/2011-15 zo dňa 14.6.2011, právoplatným dňa 7.7.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/2444/2011, EX 7605/2011 (vec 10C/234/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný L. E., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 28.7.2011. Uznesením č.k. 9Er/2444/2011-11 zo dňa 18.8.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.9.2011. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k.9Er/2444/2011-13 zo dňa 30.9.2011, právoplatným dňa 11.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/1625/2009, EX 5445/2009 (vec 10C/235/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný I.k, nar. 1P. súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 26.8.2009. Uznesením č.k. 15Er/1625/2009-13 zo dňa 21.10.2009 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.11.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 8CoE/120/2009-21 zo dňa 30.9.2010,

ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/1625/2009-23 zo dňa 17.12.2010, právoplatným dňa 19.1.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2784/2011, EX 11976/2011 (vec 10C/236/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný K. A., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 25.8.2011. Uznesením č.k. 15Er/2784/2011-13 zo dňa 26.10.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.11.2012. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k.15Er/2784/2011-19 zo dňa 16.1.2013, právoplatným dňa 7.3.2013 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/3373/2010, EX 14578/2010 (vec 10C/238/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Q. P., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 13.12.2010. Uznesením č.k. 9Er/3373/2010-9 zo dňa 27.12.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.6.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 8CoE/68/2011-20 zo dňa 31.3.2011. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 9Er/3373/2010-21 zo dňa 15.6.2011, právoplatným dňa 28.7.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/2457/2010, EX 10720/2010 (vec 10C/239/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. P., nar. XX.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 10.9.2010. Uznesením č.k. 16Er/2457/2010-9 zo dňa 22.10.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.3.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoE/108/2011-25 zo dňa 24.2.2011. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 16Er/2457/2010-26 zo dňa 28.4.2011, právoplatným dňa 4.5.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený podal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní dňa 23.11.2010, ktorá nebola považovaná za opodstatnenú, čo vyplýva z odpovede predsedníčky súdu zo dňa 17.12.2010 založenej v spise 10C/146/2012 na čl. 104.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2830/2009, EX 12676/2009 (vec 10C/240/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinnýXXXX/XXXXn N., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 21.12.2009. Uznesením č.k. 15Er/2830/2009-11 zo dňa 26.3.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.6.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne

č.k. 17CoE/234/2010-23 zo dňa 31.5.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/2830/2009-30 zo dňa 5.10.2010, právoplatným dňa 29.10.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/1312/2011, EX 5260/2011 (vec 10C/241/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. N., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 2.5.2011. Uznesením č.k. 15Er/1312/2011-10 zo dňa 16.5.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.7.2011. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k.15Er/1312/2011-19 zo dňa 28.7.2011, právoplatným dňa 24.8.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/3147/2010, EX 13764/2010 (vec 10C/242/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný X.X.XXXX, K., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 26.11.2010. Uznesením č.k. 9Er/3147/2010-9 zo dňa 9.12.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.1.2011. Oprávnený nepodal odvolanie. Uznesením č.k. 9Er/3147/2010-33 zo dňa 2.6.2011, právoplatným dňa 1.7.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/3478/2010, EX 16847/2010 (vec 10C/243/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný XI C., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 23.12.2010. Uznesením č.k. 16Er/3478/2010-9 zo dňa 10.1.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.7.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoE/166/2011-23 zo dňa 31.5.2011, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 16Er/3478/2010-26 zo dňa 24.10.2011, právoplatným dňa 2.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2451/2010, EX 10526/2010 (vec 10C/244/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. C., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 10.9.2010. Uznesením č.k. 15Er/2451/2010-9 zo dňa 15.11.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.12.2010. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k. 15Er/2451/2010-31 zo dňa 18.5.2011, právoplatným dňa 16.6.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený podal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní dňa 23.11.2010, ktorá nebola považovaná za opodstatnenú, čo vyplýva z odpovede predsedníčky súdu zo dňa 17.12.2010 založenej v spise 10C/146/2012 na čl. 107.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/297/2011, EX 1190/2011 (vec 10C/245/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný P. C., nar. X.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.2.2011. Uznesením č.k. 9Er/297/2011-10 zo dňa 23.2.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.4.2011. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k.9Er/297/2011-13 zo dňa 16.5.2011, právoplatným dňa 25.6.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/1269/2009, EX 4060/2009 (vec 10C/246/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný L. I., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 24.7.2009. Uznesením č.k. 16Er/1269/2009-10 zo dňa 29.10.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.3.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoE/5/2010-10 zo dňa 23.2.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 16Er/1269/2009-24 zo dňa 29.4.2011, právoplatným dňa 6.5.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/865/2011, EX 4585/2011 (vec 10C/247/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný IH., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 23.3.2011. Uznesením č.k. 9Er/865/2011-10 zo dňa 5.4.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.4.2011. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k.9Er/865/2011-12 zo dňa 16.5.2011, právoplatným dňa 25.6.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/1173/2010, EX 2681/2010 (vec 10C/248/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný X nar. B.súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 29.4.2010. Uznesením č.k. 9Er/1173/2010-11 zo dňa 10.9.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.5.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoE/466/2010-24 zo dňa 12.4.2011, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 9Er/1173/2010-33 zo dňa 30.9.2011, právoplatným dňa 16.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený podal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní, ktorá nebola považovaná za dôvodnú, čo vyplýva z odpovede predsedníčky súdu zo dňa 4.10.2010 založenej v spise 10C/146/2010 na čl. 93.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/2042/2012, EX 7015/2012 (vec 10C/251/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. F., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 11.6.2012. Uznesením č.k. 9Er/2042/2012-16 zo dňa 23.7.2012 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo zrušené rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11CoE/128/2012-29 zo dňa 11.12.2012. Vec doposiaľ nie je skončená. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/1527/2011, EX 1527/2011 (vec 10C/252/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný I. X., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 17.5.2011. Uznesením č.k. 16Er/1527/2011-10 zo dňa 24.5.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.6.2011. Oprávnený odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 16Er/1527/2011-11 zo dňa 23.6.2011, právoplatným dňa 28.6.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/2735/2010, EX 11716/2010 (vec 10C/253/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný P. C., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 14.10.2010. Uznesením č.k. 9Er/2735/2010-9 zo dňa 29.11.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.12.2010. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k. 9Er/2735/2010-36 zo dňa 16.11.2011, právoplatným dňa 14.12.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/1398/2009, EX 5085/2009 (vec 10C/260/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný S. F., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 6.8.2009. Uznesením č.k. 16Er/1398/2009-15 zo dňa 12.2.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.7.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoE/119/2010-24 zo dňa 31.5.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 16Er/1398/2009-25 zo dňa 6.12.2010, právoplatným dňa 28.12.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2965/2011, EX 12829/2011 (vec 10C/261/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný S. F., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 13.9.2011. Uznesením č.k. 15Er/2965/2011-19 zo dňa 21.11.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.1.2012. Oprávnený odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 15Er/2965/2011-21 zo dňa 29.5.2012, právoplatným dňa 7.7.2012 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2832/2009, EX 12614/2009 (vec 10C/269/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. S., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 21.12.2009. Uznesením č.k. 15Er/2832/2009-11 zo dňa 26.3.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoE/233/2010-24 zo dňa 3.6.2010 bolo rozhodnutie prvostupňového súdu zrušené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/2832/2009-26 zo dňa 15.7.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.8.2010. Oprávnený odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 15Er/2832/2009-30 zo dňa 5.10.2010, právoplatným dňa 29.10.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Vo veciach 10C/146/2012, 10C/149/2012, 10C/157/2012, 10C/159/2012, 10C/160/2012, 10C/161/2012, 10C/162/2012, 10C/166/2012, 10C/167/2012, 10C/171/2012, 10C/173/2012, 10C/181/2012, 10C/182/2012, 10C/186/2012, 10C/193/2012, 10C/195/2012, 10C/196/2012, 10C/199/2012, 10C/203/2012, 10C/211/2012, 10C/213/2012, 10C/214/2012, 10C/215/2012, 10C/218/2012, 10C/220/2012, 10C/237/2012, 10C/250/2012, 10C/254/2012, 10C/255/2012, 10C/256/2012, 10C/257/2012, 10C/259/2012, 10C/262/2012, 10C/264/2012, 10C/265/2012, 10C/267/2012, v ktorých sa navrhovateľ domáhal náhrady škody vzniknutej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza tým, že rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to rozhodnutím o poverení po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty (návrhy označené navrhovateľom ako NP) a tým, že rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty (návrhy označené navrhovateľom ako NZP) súd z pripojených exekučných spisov zistil nasledovné skutočnosti:

V exekučnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/2437/2009, EX 11176/2009 (vec 10C/146/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný XX.XX.XXXX.r, nar. XEr/XXXX/XXXX-XX žiadosť súdneho exekútora JUDr. B. R. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 24.11.2009. Uznesením č.k. 9Er/2437/2009-10 zo dňa 22.4.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom

konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 9CoE/281/2010-18 zo dňa 22.7.2010 bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 9Er/2437/2009-19 zo dňa 15.10.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.10.2010. Oprávnený odvolanie nepodal. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/25/2009, EX 12165/2008 (vec 10C/149/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Z. R., nar. X.X.XXXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.1.2009. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 4.2.2009. Exekúcia bola ukončená v y m o ž e n í m p o h ľ a d á v k y od povinného a poverenie súdny exekútor vrátil dňa 7.12.2009. V exekučnom spise sa nenachádzajú žiadne urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/132/2010, EX 14084/2009 (vec 10C/157/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný L. G., nar. X.X.XXXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 20.1.2010. Uznesením č.k. 15Er/132/2010-11 zo dňa 29.3.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoE/245/2010-32 zo dňa 22.7.2010 bolo rozhodnutie prvostupňového súdu zrušené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/132/2010-34 zo dňa 18.11.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.12.2010. V ostatnej časti dňa 23.11.2010 vydal pre súdneho exekútora poverenie na vykonanie exekúcie. Uznesením č.k. 15Er/132/2010-55 zo dňa 8.7.2011 bolo exekučné konanie v časti, v ktorej bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, zastavené. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.7.2011. Uznesením č.k. 15Er/132/2010-63 zo dňa 21.9.2011 bola exekúcia vo zvyšnej časti vyhlásená za neprípustnú a bola zastavená. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.5.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k.6CoE/20/2012 zo dňa 28.3.2012, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/21/2009, EX 11221/2008 (vec 10C/159/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný R. K., nar. X.XX.XXXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.1.2009. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi udelené dňa 23.1.2009. Uznesením č.k. 16Er/21/2009-26 zo dňa 12.6.2012 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená. Rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23CoE/307/2012-49 zo dňa 13.12.2012 bolo rozhodnutie prvostupňového súdu zrušené. Odvolanie podal oprávnený. Vec doposiaľ nie je skončená. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/46/2009, EX 11389/2008 (vec 10C/160/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný B.n E., nar. XX.X.XXXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 14.1.2009.

Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi udelené dňa 26.1.2009. Uznesením č.k. 16Er/46/2009-27 zo dňa 17.9.2010 bola exekúcia v časti zastavená. Rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoE/302/2012-91 zo dňa 27.3.2013 bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 16Er/46/2009-99 zo dňa 17.6.2010 bola exekúcia zastavená z dôvodu, že súd rozhodcovskú doložku v zmluve uzavretej medzi dodávateľom a spotrebiteľom, na podklade ktorej veriteľ - dodávateľ inicioval voči spotrebiteľovi rozhodcovské konanie a ktorá nebola dojednaná individuálne považoval za neprijateľnú (nekalú) podmienku v spotrebiteľskej zmluve a z toho dôvodu za absolútne neplatnú. Z dôvodu absolútnej neplatnosti rozhodcovskej doložky nemôže byť na podklade takejto doložky vydaný rozhodcovský rozsudok spôsobilým exekučným titulom. Súd exekúciu v súlade s § 57 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom § 45 ods. 1, 2 Zákona o rozhodcovskom konaní ex offo v plnom rozsahu zastavil pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.10.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoE/165/2013-134 zo dňa 19.9.2013, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/1634/2009, EX 6260/2009 (vec 10C/161/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. I., nar. XX.X.XXXX žiadosť súdneho exekútora K.. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 26.8.2009. Uznesením č.k. 9Er/1634/2009-10 zo dňa 10.12.2009 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.9.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoE/51/2010-19 zo dňa 16.3.2010 bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 9Er/1634/2009-31 zo dňa 30.9.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2010. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/20/2009, EX 11204/2008 (vec 10C/162/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný P. I., nar. X.X.XXXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.1.2009. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi udelené dňa 3.2.2009. Uznesením č.k. 9Er/20/2009-30 zo dňa 13.4.2011 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoE/302/2011-40 zo dňa 18.10.2011 bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.11.2011. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2500/2011, EX 8236/2011 (vec 10C/166/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Q. M., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 3.8.2011. Uznesením č.k. 15Er/2500/2011-12 zo dňa 28.10.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2011. Oprávnený odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 15Er/2500/2011-13 zo dňa 28.11.2011,

právoplatným dňa 23.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/1619/2009, EX 5735/2009 (vec 10C/167/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Q. Z., nar. X.X.XXXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 26.8.2009. Uznesením č.k. 16Er/1619/2009-12 zo dňa 15.2.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.5.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoE/118/2010-22 zo dňa 16.4.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 16Er/1619/2009-25 zo dňa 28.1.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.2.2011. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2832/2009, EX 12614/2009 (vec 10C/171/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. S., nar. XX.X.XXXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 21.12.2009. Uznesením č.k. 15Er/2832/2009-11 zo dňa 26.3.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoE/233/2010-24 zo dňa 3.6.2010 bolo rozhodnutie prvostupňového súdu zrušené. Uznesením č.k. 15Er/2832/2009-26 zo dňa 15.7.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že povinný zaplatil pred vznikom exekučného konania celkom 167,38 eur, ktorú súd zohľadnil na zákonom dovolené plnenie oprávnenému. Rozhodcovský rozsudok v časti istiny 949,13 eur a zvyšného úroku z omeškania zaväzoval na nedovolené plnenie a po zohľadnení uvedeného platba povinného v sume 167,38 eur prevyšovala celkom priznané plnenie v rozhodcovskom rozsahu, nepripustil exekučné konanie v žiadnom rozsahu. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.8.2010. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k. 15Er/2832/2009-30 zo dňa 5.10.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.10.2010. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2813/2010, EX 13001/2010 (vec 10C/173/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. P., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 20.10.2010. Uznesením č.k. 15Er/2813/2010-9 zo dňa 16.11.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.12.2010. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k. 15Er/2813/2010-31 zo dňa 18.5.2011, právoplatným dňa 8.6.2011 bolo exekučné konanie zastavené. V spise sa nenachádzajú urgencie

oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/1781/2009, EX 6570/2009 (vec 10C/181/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný SB.á, nar. XX.X.XXXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 16.9.2009. Uznesením č.k. 16Er/1781/2009-12 zo dňa 19.2.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.5.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoE/128/2010-21 zo dňa 8.5.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 16Er/1781/2009-25 zo dňa 2.9.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.9.2010. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/26/2009, EX 11271/2008 (vec 10C/182/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. N., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.1.2009. Dňa 4.2.2009 bolo súdnemu exekútorovi vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Uznesením č.k. 15Er/26/2009-23 zo dňa 11.10.2012 tunajší súd exekúciu zastavil z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie doposiaľ nie je právoplatné z dôvodu, že oprávnený podal vo veci podanie, z obsahu ktorého nebolo zrejmé, či sa jednalo o odvolanie proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola exekúcia zastavená. Bol vyzvaný na odstránenie väd podania. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2697/2011, EX 11757/2011 (vec 10C/186/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný H. N., nar. X.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 18.8.2011. Uznesením č.k. 15Er/2697/2011-14 zo dňa 28.3.2012 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že oprávnený napriek výzve nepredložil rozhodcovskú zmluvu a súd nemal k dispozícii všetky listiny, ktorými by mohol podrobne posúdiť prijateľnosť podmienok, podľa ktorých bola zmluva uzavretá a zákonnosť vydania exekučného titulu. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.4.2012. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k. 15Er/2697/2011-15 zo dňa 14.6.2012, právoplatným dňa 14.11.2012 bolo exekučné konanie zastavené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený podal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní dňa 19.3.2012. Predseda súdu v odpovedi zo dňa 16.4.2012 založenej v spise 10C/146/2012 na čl. 84 konštatoval prieťahy v konaní spôsobené zaťaženosťou exekučného oddelenia a snahou prednostne vybavovať tie veci, v ktorých je súd viazaný lehotou podľa Exekučného poriadku. Konštatoval, že nevydanie rozhodnutia bolo ovplyvnené aj nečinnosťou oprávneného. Na prieťahy v konaní bol upozornený vyšší súdny úradník, ktorý vo veci rozhodol a vytýkaný nedostatok odstránil.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/2355/2011, EX 7446/2011 (vec 10C/193/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. G., nar. XX.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho

exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 22.7.2011. Uznesením č.k. 16Er/2355/2011-16 zo dňa 6.10.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.11.2011. Oprávnený odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 16Er/2355/2011-23 zo dňa 19.12.2011, právoplatným dňa 2.2.2012 bolo exekučné konanie zastavené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/2498/2011, EX 12625/2011 (vec 10C/195/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný K.I., nar. XX.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 3.8.2011. Uznesením č.k. 16Er/2498/2011-10 zo dňa 12.8.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.9.2011. Oprávnený odvolanie nepodal. Uznesením č.k. 16Er/2498/2011-21 zo dňa 2.12.2011, právoplatným dňa 15.12.2011 bolo exekučné konanie zastavené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/1859/2009, EX 8542/2009 (vec 10C/196/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný B. I., nar. X.X.XXXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 25.9.2009. Uznesením č.k. 15Er/1859/2009-10 zo dňa 22.2.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.8.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoE/261/2010-25 zo dňa 18.6.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/1859/2009-28 zo dňa 5.10.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.11.2010. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/2427/2010, EX 9982/2010 (vec 10C/203/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný I. I., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.9.2010. Uznesením č.k. 16Er/2427/2010-10 zo dňa 22.10.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.3.2011. Odvolanie oprávnený nepodal. Uznesením č.k. 16Er/2427/2010-28 zo dňa 17.5.2011, právoplatným dňa 23.5.2011 bolo exekučné konanie zastavené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený podal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní dňa 23.11.2010, ktorá nebola považovaná za opodstatnenú, čo vyplýva z odpovede predsedníčky súdu zo dňa 17.12.2010 založenej v spise 10C/146/2012 na čl. 86.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2952/2011, EX 12675/2011 (vec 10C/211/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný K.J., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 12.9.2011. Uznesením č.k. 15Er/2952/2011-13 zo dňa 26.9.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.3.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoE/14/2012-27 zo dňa 23.2.2012, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/2952/2011-31 zo dňa 12.4.2012, právoplatným dňa 4.5.2012 bolo exekučné konanie zastavené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné priesťahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/1173/2010, EX 2681/2010 (vec 10C/213/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. R., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 29.4.2010. Uznesením č.k. 9Er/1173/2010-11 zo dňa 10.10.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.5.2011v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoE/466/2010-24 zo dňa 12.4., ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 9Er/1173/2010-33 zo dňa 30.9.2011, právoplatným dňa 16.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné priesťahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/1623/2009, EX 5726/2009 (vec 10C/214/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný K. J., nar. X.X.XXXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 26.8.2009. Uznesením č.k. 15Er/1623/2009-10 zo dňa 23.2.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.9.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoE/314/2010-34 zo dňa 12.8.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/1623/2009-37 zo dňa 25.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.1.2012. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné priesťahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2464/2009, EX 11318/2009 (vec 10C/215/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. E., nar. XX.X.XXXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 27.11.2009. Uznesením č.k. 15Er/2464/2009-10 zo dňa 19.2.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie

nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.7.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoE/183/2010-18 zo dňa 31.5.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/2464/2009-21 zo dňa 5.10.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.10.2010. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/2497/2011, EX 12554/2011 (vec 10C/218/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Z. R., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 3.8.2011. Uznesením č.k. 9Er/2497/2011-10 zo dňa 25.8.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.9.2011. Odvolanie nepodal oprávnený. Uznesením č.k. 9Er/2497/2011-11 zo dňa 28.9.2011, právoplatným dňa 20.10.2011 bolo exekučné konanie zastavené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2508/2011, EX 8220/2011 (vec 10C/220/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný H. R., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 3.8.2011. Uznesením č.k. 15Er/2508/2011-14 zo dňa 19.9.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.9.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 8CoE/5/2012-27 zo dňa 30.8.2012, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/2508/2011-30 zo dňa 17.5.2013, právoplatným dňa 21.6.2013 bolo exekučné konanie zastavené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/2504/2011, EX 8269/2011 (vec 10C/237/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. E., nar. X.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 3.8.2011. Uznesením č.k. 16Er/2504/2011-11 zo dňa 11.8.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.11.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoE/559/2011-36 zo dňa 28.9.2012, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 16Er/2504/2011-38 zo dňa 10.12.2012, právoplatným dňa 16.1.2013 bolo exekučné konanie zastavené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/1116/2010, EX 2314/2010 (vec 10C/250/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. J., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť

súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 26.4.2010. Uznesením č.k. 15Er/1116/2010-11 zo dňa 25.5.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.6.2010. Odvolanie nepodal oprávnený. Uznesením č.k.15Er/1116/2010-27 zo dňa 27.4.2011, právoplatným dňa 20.5.2011 bolo exekučné konanie zastavené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/2426/2010, EX 9884/2010 (vec 10C/254/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný K. C., nar. XX.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.9.2010. Uznesením č.k. 16Er/2426/2010-10 zo dňa 22.10.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.3.2011. Odvolanie nepodal oprávnený. Uznesením č.k.16Er/2426/2010-30 zo dňa 25.10.2011, právoplatným dňa 2.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený podal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní dňa 23.11.2010, ktorá nebola považovaná za opodstatnenú, čo vyplýva z odpovede predsedníčky súdu zo dňa 17.12.2010 založenej v spise 10C/146/2012 na čl. 118.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/1318/2010, EX 3594/2010 (vec 10C/255/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný R. N., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 12.5.2010. Uznesením č.k. 16Er/1318/2010-11 zo dňa 8.9.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.2.2011v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoE/436/2010-25 zo dňa 22.12.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k.16Er/1318/2010-28 zo dňa 25.10.2011, právoplatným dňa 3.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený podal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní, ktorá nebola považovaná za dôvodnú, čo vyplýva z odpovede predsedníčky súdu zo dňa 4.10.2010 založenej v spise 10C/146/2010 na čl. 93.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/2731/2008, EX 10243/2008 (vec 10C/256/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný M.vá, nar. 1XX/XXXX-XXsúd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 2.12.2008. Dňa 17.12.2008 bolo vydané poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. Uznesením č.k. 9Er/2731/2008-36 zo dňa 16.11.2011 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a bola zastavená z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.12.2011. Odvolanie oprávnený nepodal. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/2889/2009, EX 13107/2009 (vec 10C/257/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Z. C., nar. XX.X.XXXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 29.12.2009. Uznesením č.k. 16Er/2889/2009-10 zo dňa 11.5.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.11.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoE/367/2010-27 zo dňa 30.9.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 16Er/2889/2009-31 zo dňa 14.2.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.3.2011. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/20/2009, EX 10986/2008 (vec 10C/259/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný K. C., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.1.2009. Dňa 23.1.2009 bolo vydané poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. Uznesením č.k. 16Er/20/2009-56 zo dňa 11.7.2013 súd exekúciu zastavil z dôvodu, že rozhodcovskú doložku v zmluve uzavretej medzi dodávateľom a spotrebiteľom, na podklade ktorej veriteľ - dodávateľ inicioval voči spotrebiteľovi rozhodcovské konanie a ktorá nebola dojednaná individuálne, považoval za neprijateľnú (nekalú) podmienku v spotrebiteľskej zmluve a z toho dôvodu za absolútne neplatnú. Z dôvodu absolútnej neplatnosti rozhodcovskej doložky nemôže byť na podklade takejto doložky vydaný rozhodcovský rozsudok spôsobilým exekučným titulom. Z uvedených dôvodov, použijúc eurokonformný výklad ustanovení na ochranu spotrebiteľa, interpretačné pravidlo podľa ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka (v pochybnostiach v prospech spotrebiteľa), rešpektujúc ustálenú judikatúru súdov vyššieho stupňa, súd exekúciu v súlade s § 57 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom § 45 ods. 1, 2 Zákona o rozhodcovskom konaní ex offo v plnom rozsahu zastavil pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3CoE/247/2013-91 zo dňa 27.11.2013. Proti rozhodnutiu Krajského súdu v Trenčíne oprávnený podal dovolanie. Vec nie je doposiaľ právoplatne skončená. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/21/2009, EX 10987/2008 (vec 10C/262/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný P. F., nar. X.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.1.2009. Dňa 3.2.2009 bolo vydané poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. Uznesením č.k. 9Er/21/2009-35 zo dňa 18.11.2011 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju z dôvodu, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluvných dojednaniach zmluvy o úvere spĺňala všetky podmienky, tak z pohľadu ustanovení § 53, 54 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ako aj z pohľadu smernice 93/13/EHS (výkladovej pomôcky ustanovení spotrebiteľského práva) kvalifikované ako nekalé. Táto doložka bola zároveň v rozpore s ustanoveniami § 6 ods. 1, § 8 a 9 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, a teda je neplatná. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť potom základom právomoci rozhodcovského súdu. Ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého by mohla vedená exekúcia. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.12.2011. Oprávnený odvolanie nepodal. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/2432/2009, EX 11020/2009 (vec 10C/264/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný K. Z., nar. X.X.XXXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 24.11.2009. Uznesením č.k. 15Er/2432/2009-11 zo dňa 19.2.2010 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že navrhovateľ ako oprávnený zostal v exekučnom konaní nečinný, súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.5.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoE/182/2010-18 zo dňa 10.5.2010, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Uznesením č.k. 15Er/2432/2009-23 zo dňa 5.8.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.9.2010. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Er/21/2009, EX 10993/2008 (vec 10C/265/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný H. Z., nar. XX.X.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.1.2009. Dňa 4.2.2009 bolo vydané poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. Uznesením č.k. 15r/21/2009-17 zo dňa 19.3.2010 súd exekúciu v časti zastavil. Rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 16CoE/123/2010-26 zo dňa 28.6.2010 bolo rozhodnutie prvostupňového súdu zrušené. Uznesením č.k. 15Er/21/2009-29 zo dňa 7.10.2010 súd opätovne exekúciu v časti o vymoženie istiny 23.280,- Sk ,t.j. 772,75 eura / poplatok 13880,- Sk, paušálna náhrada nákladov 9400,- Sk/, úroku z omeškania 0,25 % zo sumy 909,18 eura od 21.3. 2008 do 21.8. 2008, úroku z omeškania 0,25 % denne zo sumy 842,79 eura od 22.8. 2008 do zaplatenia, trov rozhodcovského konania vo výške 276,37 7eura, trov oprávneného v exekučnom konaní vo výške 100,20 eur zastavil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.4.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 16CoE/27/2011-36 zo dňa 21.3.2011, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Dňa 1.4.2011 súdny exekútor vrátil poverenie na vykonanie exekúcie po vymožení pohľadávky od povinného. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/2495/2011, EX 12632/2011 (vec 10C/267/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný W. L., nar. X.XX.XXXX súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 3.8.2011. Uznesením č.k. 9Er/2495/2011-10 zo dňa 25.8.2011 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.9.2011. Odvolanie nepodal oprávnený. Uznesením č.k. 9Er/2495/2011-11 zo dňa 28.9.2011, právoplatným dňa 22.10.2011 bolo exekučné konanie zastavené. V spise sa nenachádzajú urgencie oprávneného adresované exekučnému súdu. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Vo veciach 10C/148/2012, 10C/150/2012, 10C/151/2012, 10C/152/2012, 10C/155/2012, 10C/158/2012, 10C/163/2012, 10C/168/2012, 10C/178/2012, 10C/183/2012, 10C/189/2012, 10C/194/2012, 10C/197/2012, 10C/198/2012, 10C/205/2012, 10C/208/2012, 10C/209/2012, 10C/210/2012, 10C/212/2012, 10C/217/2012, 10C/219/2012, 10C/222/2012, 10C/249/2012, 10C/258/2012, 10C/263/2012, 10C/266/2012, 10C/268/2012, v ktorých sa navrhovateľ domáhal náhrady škody, ktorá

mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza tým, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora (návrhy označené navrhovateľom ako ZE) súd z pripojených exekučných spisov zistil nasledovné skutočnosti:

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 15Er/2067/2006, EX 685/2006 (vec 10C/148/2012) dňa 25.9.2006 súdny exekútor JUDr. I. G. podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému H.ekútoru vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 30.5.2012. Nový exekútor exekučnej veci prideliť č. EX 6552/2012. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 15Er/2780/2006, EX 2075/2006 (vec 10C/150/2012) dňa 13.12.2006 súdna exekútorka JUDr. Eva Šteinerová podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému V. Q., nar. XX.X.XXXX. Dňa 22.12.2006 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 24.9.2010 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/2780/2006-16 zo dňa 8.3.2011 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 8.6.2011. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 9Er/2078/2006, EX /692/2006 (vec 10C/151/2012) dňa 25.9.2006 súdny exekútor JUDr. Pavel Šajánek podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému N. Q., nar. XX.X.XXXX. Dňa 6.10.2006 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 24.9.2010 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 9Er/2078/2006-10 zo dňa 1.2.2011 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 15.7.2011. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 15Er/1280/2005, EX /721/2005 (vec 10C/152/2012) dňa 21.11.2005 súdny exekútor Mgr. Ing. Ivan Šteiner podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému G. X., nar. XX.XX.XXXX. Dňa 2.12.2005 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 24.9.2010 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1280/2005-14 zo dňa 4.3.2011 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 30.3.2011. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 16Er/2464/2006, EX /1604/2006 (vec 10C/155/2012) dňa 2.11.2006 súdny exekútor JUDr. Viera Kučerová podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému N. Z., nar. XX.XX.XXXX. Dňa 8.11.2006 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 24.9.2010 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2464/2006-18 zo dňa 3.3.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej

veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatosť dňa 10.11.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoE/347/2011-27 zo dňa 30.11.2011. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že v predmetnom exekučnom konaní oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 15Er/1279/2005, EX /705/2005 (vec 10C/158/2012) dňa 21.11.2005 súdny exekútor Mgr. Ing. Ivan Šteiner podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému B. G., nar. XX.X.XXXX. Dňa 2.12.2005 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 24.9.2010 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1279/2005-22 zo dňa 16.4.2012 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 8.8.2012. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci podal dňa 28.3.2012 sťažnosť na prietahy v konaní. V odpovedi na sťažnosť zo dňa 17.4.2012 založenej v spise na čl. 67 predseda súdu konštatoval prietahy zo strany súdu spôsobené zaťaženosťou exekučného oddelenia a povinnosťou súdu pred vydaním rozhodnutia o zmene súdneho exekútora preveriť podnet povereného exekútora na zastavenie exekúcie. Na spôsobené prietahy v konaní bol upozornený vyšší súdny úradník a tým, že o návrhu na zmenu exekútora bolo rozhodnuté dňa 16.4.2012 bol navrhovateľom vytýkaný nedostatok odstránený.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 16Er/438/2007, EX /652/2007 (vec 10C/163/2012) dňa 13.3.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému R. E., nar. XX.XX.XXXX. Dňa 20.3.2007 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 8.10.2009 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/438/2007-15 zo dňa 7.7.2010 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 7.8.2013. Uznesením č.k. 16Er/438/2007-38 zo dňa 8.10.2012 súd exekúciu zastavil z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.8.2013. Oprávnený odvolanie nepodal. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 15Er/2736/2006, EX /3556/2006 (vec 10C/168/2012) dňa 5.12.2006 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému A. Y., nar. XX.X.XXXX. Dňa 14.12.2006 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 15.10.2009 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/2736/2006-21 zo dňa 25.1.2010 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 18.2.2010. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 15Er/69/2007, EX /2/2007 (vec 10C/178/2012) dňa 16.1.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému Z. F., nar. XX.X.XXXX. Dňa 22.1.2007 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 15.10.2009 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Dňa 24.5.2010 oprávnený požiadal o informáciu o stave konanie. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/69/2007-22 zo dňa 26.5.2010 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného

súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 29.6.2010. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 16Er/343/2007, EX /417/2007 (vec 10C/183/2012) dňa 5.3.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému B. G., nar. XX.XX.XXXX. Dňa 13.3.2007 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 15.10.2009 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Dňa 3.11.2009 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška požiadal o predĺženie lehoty na zaslanie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie z časových dôvodov. Dňa 24.5.2010 oprávnený požiadal o informáciu o stave konanie. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/343/2007-14 zo dňa 7.7.2010 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 11.8.2010. Uznesením č.k. 16Er/343/2007-23 zo dňa 2.10.2012 bola exekúcia zastavená z dôvodu, že súd rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.12.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č.k. 23CoE/466/2012-44 zo dňa 13.3.2013, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 15Er/274/2007, EX /334/2007 (vec 10C/189/2012) dňa 20.2.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému G. N., nar. XX.X.XXXX. Dňa 6.3.2007 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 15.10.2009 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/274/2007-16 zo dňa 13.1.2010 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 9.4.2010. Uznesením č.k. 15Er/274/2007-46 zo dňa 27.6.2011 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená z dôvodu, že súd rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.12.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č.k. 6CoE/334/2011-53 zo dňa 29.11.2011, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 16Er/544/2007, EX /776/2007 (vec 10C/194/2012) dňa 27.3.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému R. G., nar. XX.XX.XXXX. Dňa 11.4.2007 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 15.10.2007 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/544/2007-13 zo dňa 19.1.2010 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 16.4.2010. Uznesením č.k. 16Er/544/2007-33 zo dňa 10.10.2012 bola exekúcia zastavená z dôvodu, že súd rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.9.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č.k. 23CoE/203/2013-51 zo dňa 5.8.2013, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Z úradnej

činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prieťahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 15Er/1802/2006, EX /590/2006 (vec 10C/197/2012) dňa 30.8.2006 súdny exekútor JUDr. Pavel Šajánek podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému Q. S., nar. XX.X.XXXX. Dňa 13.9.2006 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 24.9.2010 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1802/2006-23 zo dňa 12.4.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju z dôvodu, že súd rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.3.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č.k. 2CoE/89/2011-37 zo dňa 21.12.2011, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prieťahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 9Er/427/2006, EX /194/2006 (vec 10C/198/2012) dňa 15.2.2006 súdny exekútor Bc.Ivona Babušková podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému C. V., nar. XX.X.XXXX. Dňa 2.3.2006 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 24.9.2010 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 9Er/427/2006-16 zo dňa 11.4.2011 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 18.4.2011. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prieťahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 16Er/191/2007, EX /237/2007 (vec 10C/199/2012) dňa 18.2.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému W. V., nar. X.X.XXXX. Dňa 21.2.2007 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 15.10.2009 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Dňa 3.11.2009 súdny exekútor požiadal o predĺženie lehoty na vrátenie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie z časových dôvodov. Dňa 24.5.2010 oprávnený požiadal o informáciu o stave konania. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/191/2007-35 zo dňa 7.7.2010 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 12.7.2010. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prieťahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 16Er/2885/2006, EX /3821/2006 (vec 10C/205/2012) dňa 27.12.2006 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému Z. K., nar. XX.X.XXXX. Dňa 8.1.2007 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 15.10.2009 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Dňa 3.11.2009 súdny exekútor požiadal o predĺženie lehoty na vrátenie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie z časových dôvodov. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2885/2006-11 zo dňa 18.12.2009 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 5.1.2010. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prieťahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 16Er/53/2007, EX /3886/2006 (vec 10C/208/2012) dňa 15.1.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému C. J., nar. X.X.XXXX. Dňa 16.1.2007 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 15.10.2009 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/53/2007-13 zo dňa 21.12.2009 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 21.5.2010. Uznesením č.k. 16Er/53/2007-40 zo dňa 8.4.2013 súd exekúciu zastavil z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.9.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č.k. 8CoE/77/2013-71 zo dňa 31.7.2013, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prieťahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 15Er/272/2007, EX /296/2007 (vec 10C/209/2012) dňa 20.2.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému K. J., nar. XX.X.XXXX. Dňa 6.3.2007 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 8.10.2009 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/272/2007-15 zo dňa 13.1.2010 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 6.8.2010. Uznesením č.k. 15Er/272/2007-40 zo dňa 27.6.2011 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.3.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č.k. 8CoE/250/2011-54 zo dňa 31.1.2013, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prieťahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 9Er/2738/2006, EX /1743/2006 (vec 10C/210/2012) dňa 4.12.2006 súdny exekútor JUDr. Viera Kučerová podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému V. J., nar. 22.2.1948. Dňa 19.12.2006 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 24.9.2010 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 9Er/2738/2006-17 zo dňa 1.2.2011 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 4.8.2011. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prieťahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 16Er/56/2007, EX /3902/2006 (vec 10C/212/2012) dňa 15.1.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému K. G., nar. X.XX.XXXX. Dňa 16.1.2007 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 8.10.2009 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/56/2007-14 zo dňa 7.7.2010 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 11.8.2010. Uznesením č.k. 16Er/56/2007-23 zo dňa 18.6.2012 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť

rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatosť dňa 22.3.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č.k. 19CoE/224/2012-41 zo dňa 28.2.2013, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 16Er/1578/2006, EX /431/2006 (vec 10C/217/2012) dňa 21.7.2006 súdny exekútor JUDr. Pavel Šajánek podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému A. R., nar. XX.X.XXXX. Dňa 3.8.2006 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 24.9.2010 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/1578/2006-10 zo dňa 5.4.2011 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 9.6.2011. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 16Er/342/2007, EX /411/2007 (vec 10C/219/2012) dňa 5.3.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému X.X.XXXXR., nar. X.X.XXXX. Dňa 13.3.2007 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 8.10.2009 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/342/2007-14 zo dňa 8.7.2010 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 4.8.2010. Uznesením č.k. 16Er/342/2007-27 zo dňa 4.10.2012 súd exekúciu zastavil z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.4.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č.k. 3CoE/2/2013-44 zo dňa 20.2.2013, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 15Er/99/2007, EX /41/2007 (vec 10C/222/2012) dňa 25.1.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému N. R., nar. X.X.XXXX. Dňa 29.1.2007 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 15.10.2009 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/99/2007-22 zo dňa 15.12.2009 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 18.1.2012. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 9Er/840/2007, EX /1142/2007 (vec 10C/249/2012) dňa 7.5.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému N. R., nar. X.X.XXXX. Dňa 21.5.2007 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 15.10.2009 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 9Er/840/2007-15 zo dňa 4.1.2010 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 27.3.2010. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 16Er/166/2005, EX /48/2005 (vec 10C/258/2012) dňa 14.2.2005 súdny exekútor Mgr. Ing. Ivan Šteiner podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému N. P., nar. X.XX.XXXX. Dňa 21.4.2005 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 24.9.2010 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/166/2005-27 zo dňa 2.4.2012 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju z dôvodu, že považoval dojednanie úrokov z omeškania v bode 06. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru - v časti upravujúcej úrok z omeškania v prípade splatnosti celého dlhu vo výške 0,25 % denne, čo predstavuje 91,25 % ročne, za ustanovenie v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, a teda pre rozpor so zákonom /§ 517 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka/ za absolútne neplatné. V prípade takto dojednaných úrokov z omeškania išlo aj o neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 3, ktorá je podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka ex lege neplatná.

Pokiaľ išlo o tzv. poplatok dojednaný vo výške 7680,- Sk, ktorý mal podľa bodu 13. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru predstavovať dohodnutý úrok a náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, súd ho považoval za nezrozumiteľný, neurčitý a zmätočný. Poplatok v uvedenej výške považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neplatná. Dohodu o poplatku v sume 7680,-Sk považoval za neplatnú, a teda aj prípadné vyhlásenie zástupcu povinného v notárskej zápisnici zaviazovalo v tomto rozsahu na plnenie v rozpore s citovanými ustanoveniami zákona. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.9.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č.k. 2CoE/253/2012-45 zo dňa 6.8.2012, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci podal sťažnosť na prietahy v konaní dňa 28.3.2012. Predseda súd v odpovedi na sťažnosť zo dňa 17.4.2012 založenej v spise 10C/146/2012 na čl. 122 konštatoval prietahy v konaní spôsobené zaťaženosťou exekučného oddelenia a snahou prednostne vybavovať veci, v ktorých bol súd viazaný lehotami podľa Exekučného poriadku. Na prietahy v konaní bol upozornený vyšší súdny úradník, ktorý vo veci rozhodol, čím bol vytýkaný nedostatok odstránený.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 16Er/371/2005, EX /310/2005 (vec 10C/263/2012) dňa 20.4.2005 súdny exekútor JUDr. Viera Kučerová podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému Z. S., nar. X.XX.XXXX. Dňa 22.6.2005 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 24.9.2010 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/371/2005-22 zo dňa 15.3.2011 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju z dôvodu, že považoval dojednanie úrokov z omeškania v bode 06. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru - v časti upravujúcej úrok z omeškania v prípade splatnosti celého dlhu vo výške 0,25 % denne, čo predstavuje 91,25 % ročne, za ustanovenie v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, a teda pre rozpor so zákonom /§ 517 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka/ za absolútne neplatné. V prípade takto dojednaných úrokov z omeškania išlo aj o neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods.3, ktorá je podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka ex lege neplatná.

Pokiaľ išlo o tzv. poplatok dojednaný vo výške 2.800,- Sk, ktorý mal podľa bodu 13. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru predstavovať dohodnutý úrok a náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, súd ho považoval za nezrozumiteľný, neurčitý a zmätočný. Poplatok v uvedenej výške považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neplatná. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.10.2011v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č.k. 2CoE/9/2011-33 zo dňa 21.9.2011, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené. Odvolanie podal oprávnený. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prietahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 16Er/2773/2006, EX /2065/2006 (vec 10C/266/2012) dňa 13.12.2006 súdny exekútor JUDr. Eva Šteinerová podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému Z. L., nar. XX.X.XXXX. Dňa 14.12.2006 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 24.9.2010 oprávnený, POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2773/2006-15 zo dňa 3.3.2011 návrhu oprávneného na zmenu súdneho

exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 24.6.2011. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci nepodal žiadnu sťažnosť na prieťahy v konaní.

V exekučnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 15Er/1579/2006, EX /430/2006 (vec 10C/268/2012) dňa 21.7.2006 súdny exekútor JUDr. Pavel Šajánek podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného POHOTOVOSŤ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému B. F., nar. XX.XX.XXXX. Dňa 4.8.2006 tunajší súd vydal pre súdneho exekútora poverenie. Dňa 24.9.2010 oprávnený, POHOTOVOSŤ, s.r.o. podal návrh na zmenu exekútora. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1579/2006-15 zo dňa 16.4.2012 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora, ktorému postúpil aj exekučný spis. Uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 30.5.2012. Exekúcia doposiaľ skončená nie je. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že navrhovateľ v exekučnej veci podal sťažnosť na prieťahy v konaní dňa 28.3.2012. Predseda súd v odpovedi na sťažnosť zo dňa 17.4.2012 konštatoval prieťahy v konaní spôsobené zaťaženosťou exekučného oddelenia súdu a povinnosťou súdu pred vydaním rozhodnutia o zmene súdneho exekútora preveriť podnet povereného exekútora na zastavenie exekúcie. Na prieťahy v konaní bol upozornený vyšší súdny úradník, ktorý o návrhu oprávneného rozhodol dňa 16.4.2012, čím bol vytýkaný nedostatok odstránený.

Navrhovateľ nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa Zákona č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení neskorších predpisov, uplatnil z dôvodu nesprávneho úradného postupu tunajšieho súdu spočívajúceho v tom, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonnej lehote, rozhodol o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote, rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote a zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1, písm. a/, bod 1. Zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa 9 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 cit. zákona v znení platnom od 1.1.2013, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného

súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods. 4 cit. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 16 ods. 4 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1, 3 cit. zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnemu záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza. Právnym predpisom, ktorý upravuje zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je Zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Podľa právnej úpravy platnej v čase tvrdeného nesprávneho úradného postupu súdu a vzniku škody, sa za nesprávny úradný postup považovalo porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie

v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody má len ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda. Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú:

a/ protiprávny úkon, resp. škodová udalosť,

b/ vznik škody,

c/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody,

d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel, alebo nie).

Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je citovaným zákonom koncipovaná ako objektívna zodpovednosť, tzn. že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla), je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu. Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je článok 46 ods. 3 Ústavy - každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako priama príčina škody, existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené iba týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, tzn. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

V súvislosti so zákonnými podmienkami vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom súd v danej veci skúmal tieto podmienky a dospel k záveru, že splnené neboli. Vo vzťahu k tvrdeným zbytočným prietahom v exekučnom konaní súd poukazuje na to, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v článku 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať Ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu. Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov, znamenalo by to záver, že všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, čo by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu súdnictva.

V oboznamovaných exekučných veciach navrhovateľ buď nepodal predsedovi súdu sťažnosť na prietahy v konaní v snahe docieľiť urýchléné rozhodnutie vo veci alebo jeho sťažnosti boli považované za neopodstatnené, čo je konštatované u každého oboznámeného exekučného spisu, v ktorom sťažnosť navrhovateľ podal. Súčasne nebolo preukázané, že by navrhovateľ uplatnil svoje právo podaním sťažnosti Ústavnému súdu SR pre porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu, práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, práva vlastníť majetok a práva na ochranu majetku. Pokiaľ sa navrhovateľ na ústavný súd s takýmito sťažnosťami obrátil, boli odmietnuté z dôvodu nedostatku zákonom prepísaných náležitostí podaní sťažovateľa.

Navrhovateľ v prejednávanych veciach, v ktorých sa domáhal náhrady škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza spôsobeného tým, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty (označené ako ISTINA), ďalej tvrdil, že exekučný súd sa dopustil nesprávneho postupu tým, že preskúmaval exekučný titul, ktorá činnosť v rámci exekučného konania nebola v jeho právomoci, toto preskúmanie vykonal neoprávnene a spôsobil tým prietahy v konaní a rozhodnutie v danej veci vydal nie v zákonnej, 15-dňovej lehote.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom ku dňu 31.5.2010, do novely Exekučného poriadku, Zákona č. 144/2010 Z.z., súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2, písm. c/, d/ Exekučného poriadku v znení platnom ku dňu 31.5.2010, do novely Exekučného poriadku, Zákona č. 144/2010 Z.z., podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom ku dňu 31.5.2011, v znení novely Exekučného poriadku Zákona č. 144/2010 Z.z., súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení platnom ku dňu 31.5.2011, v znení novely Exekučného poriadku Zákona č. 144/2010 Z.z., podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom od 1.6.2011, v znení novely Exekučného poriadku Zákona č. 102/2011 Z.z., súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 Zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2, písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení platnom od 1.6.2011, v znení novely Exekučného poriadku Zákona č. 102/2011 Z.z., podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

V prejednávanych veciach týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia do 31.5.2010, t.j. podľa Exekučného poriadku v znení platnom do jeho novely vykonanej Zákonom č. 144/2010 Z.z., súd ako právne zdôvodnenie neopodstatnenosti týchto návrhov navrhovateľa uvádza nasledovné:

I keď exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty, podľa názoru súdu samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky nesprávny úradný postup. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s prihliadnutím na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Zo znenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom do 31.5.2010 nemožno jednoznačne a nepochybné vyvodit', že lehota 15 dní sa vzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie

poverenia. Podľa názoru súdu 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. O zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd rozhodol v primeranej lehote a nedopustil sa žiadneho nesprávneho úradného postupu, ktorým by mohla byť navrhovateľovi ako oprávnenému spôsobená škoda. Napokon v exekučných spisoch sa nenachádzajú žiadne urgencie na skoršie vydanie rozhodnutia, ani sťažnosť na prieťahy v konaní, ktoré by boli považované za dôvodné. S poukazom na citované ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom ku dňu 31.5.2010, preto nie je možné považovať postup exekučného súdu pri rozhodovaní o tejto žiadosti za nesprávny.

V prejednávanej veci týkajúcej sa exekučných konaní, v ktorých exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia v období od 1.6.2010 do 31.5.2011 a od 1.6.2011 podľa Exekučného poriadku v znení jeho novely vykonanej Zákonom č. 102/2011 Z.z., súd ako právne zdôvodnenie neopodstatnenosti týchto návrhov navrhovateľa na náhradu škody uvádza nasledovné:

V týchto prípadoch je potrebné zdôrazniť, že v čase podania žiadosti na vydanie poverenia lehota na vydanie poverenia v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu neexistovala. Z tohto údaju jednoznačne vyplýva, že tvrdenie navrhovateľa, že exekučný súd rozhodol po zákonom stanovenej lehote s omeškaním, je nepravdivé a zavádzajúce. Z uvedeného je zrejmé, že sa nedopustil žiadneho nesprávneho postupu, keďže v tomto prípade 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatila. O zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd rozhodol v primeranej lehote a nedopustil sa žiadneho nesprávneho úradného postupu. Napokon v exekučnom spise sa nenachádzajú žiadne urgencie na skoršie vydanie rozhodnutia, ani sťažnosť na prieťahy v konaní, ktoré by boli považované za opodstatnené. S poukazom na citované ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom ku dňu 31.5.2011 a od 1.6.2011, preto nie je možné posudzovať postup exekučného súdu pri rozhodovaní o tejto žiadosti po 15-dňovej lehote ako nesprávny.

Súd ďalej vo všeobecnosti na podporu oboch vyššie prezentovaných právnych názorov poukazuje na novelu Exekučného poriadku vykonanú Zákonom č. 144/2010 Z.z., ktorý s účinnosťou od 1.6.2010 vypustil zákonnú 15-dňovú lehotu na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi, pokiaľ sa jednalo o exekučné tituly podľa § 41 ods. 2, písm. c/ a d/ Exekučného poriadku. Z dôvodovej správy k tejto novele vyplýva, že účelom vypustenia zákonnej lehoty bola skutočnosť, že lehota bola výraznou prekážkou na to, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, pokiaľ išlo o notárskej zápisnice a rozhodcovské rozsudky, zvlášť, keď išlo o vymożenie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy. Uvedená novela neobsahovala žiadne prechodné ustanovenia, preto vzhľadom na to, že išlo o novelu procesných ustanovení Exekučného poriadku, vzťahuje sa na všetky exekučné konania, v ktorých nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie k tomuto dátumu. Následne novelou Exekučného poriadku, Zákonom č. 102/2011 Z.z. s účinnosťou od 1.6.2011 bol § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku doplnený aj o exekučný titul - rozhodcovský rozsudok.

Navrhovateľ nesprávny úradný postup tunajšieho súdu v exekučnej veci videl aj v tom, že súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie, ale žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Tvrdil, že exekučný súd tým, že zasiahol do skutkových a právnych tvrdení obsiahnutých v rozhodcovskom rozsudku, sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu, pričom nebol ani legitímne schopný k vykonávaniu takýchto úkonov. Súd vytvoril stav reálnej nevyožiteľnosti istiny a príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Na jednej strane existuje relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý už nie je možné zrušiť a je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci rozhodnutej.

Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom do 31.5.2010 upravovalo povinnosť súdu vydať poverenie v lehote 15 dní, ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo na návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Táto lehota sa podľa vyššie prezentovaného názoru súdu netýkala prípadov, ak boli exekučným titulom vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmiery nimi schválené a s účinnosťou od 1.6.2011 rozhodcovské

rozsudky. Už toto samotné znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávňovalo exekučný súd ex offa skúmať exekučný titul nielen z formálneho, ale aj z vecného hľadiska. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd síce nezaobera vecnou správnosťou exekučného titulu (okrem spotrebiteľských vzťahov), ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória a súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné, teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevyklučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku rei iudicata. Ak je predmetom rozhodcovského konania spor so spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení Zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť tejto zmluvy a v prípade zisteného nedostatku konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúcim neúčinnosť a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Takúto interpretáciu označených ustanovení Zákona o rozhodcovskom konaní v spojení s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje naplnenie príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a je nevyhnutná pre zvýšenie životnej úrovne a kvality života občanov.

V prejednávaných exekučných veciach boli exekučnými titulmi rozhodcovské rozsudky. S poukazom na vyššie uvedené bol súd jednoznačne oprávnený ex offa skúmať, či rozhodcovské rozsudky boli vydané v súlade so Zákonom o rozhodcovskom konaní a tiež, či pôvodný titul tohto rozhodnutia - zmluva o úvere, neobsahoval neprijateľné podmienky a či rozhodcovská doložka bola dojednaná v súlade so Zákonom o rozhodcovskom konaní a v súlade s ostatnými právnymi predpismi upravujúcimi spotrebiteľské právo. Exekučný súd preto správne skúmal exekučný titul (rozhodcovský rozsudok), či tento bol vydaný v súlade s platnými právnymi predpismi. Po zistení, že v danej veci ide o spotrebiteľský vzťah a pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul alebo z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Svoje rozhodnutia riadnym a správnym spôsobom odôvodnil. V tých exekučných veciach, v ktorých boli navrhovateľom podané odvolania voči rozhodnutiam o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, rozhodnutia exekučného súdu boli potvrdené ako vecne správne odvolacím súdom. Za tejto situácie účastníkom exekučného konania nemohol a ani nevznikol žiadny stav právnej neistoty, keďže súd vo veci riadne rozhodol. V rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offa preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky či priebeh rozhodcovského konania tak, ako to vyplýva i z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 3Cdo/146/2011, 3MCdo/11/2010, 5Cdo/291/2010 a rozhodnutí Ústavného súdu SR IV. ÚS 60/2011, I. ÚS 16/2002. Súd teda oprávnené preskúmaval exekučný titul v exekučnom konaní tak, ako mu to vyplýva z platných právnych predpisov a dostupnej judikatúry tak Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR a stanovisk Súdneho dvora Európskej únie. Napríklad rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie vo veci ASTURCOM TELECOMUNICACIONES SL proti Cristina Rodríguez Nogueira (C-40/08) Súdny dvor rozhodol pri riešení prejudiciálnej otázky v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami o otázke právomoci vnútroštátneho súdu v tom zmysle, že súd môže ex offa preskúmať nekalú povahu rozhodcovskej doložky v prípade právoplatného rozhodcovského rozsudku vydaného bez účasti spotrebiteľa v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.

Navrhovateľ sa v ďalších prejednávanych veciach domáhal náhrady škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza spôsobeného tým, že rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to rozhodnutím o poverení po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty (návrhy označené navrhovateľom ako NP) a tým, že rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty (návrhy označené navrhovateľom ako NZP).

I keď v čase podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie existovala 15-dňová lehota na vydanie poverenia, a to aj pre exekučné tituly podľa § 41 ods. 2 písm. c/, d/ Exekučného poriadku, v čase rozhodovania súdu o žiadosti exekútora o udelenie poverenia, o ktorej bolo rozhodnuté po 1.6.2010, v prípade, ak exekučným titulom boli podľa § 41 ods. 2 písm. d/ vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, 15-dňová lehota na udelenie poverenia súdному exekútorovi neexistovala, keďže v období po účinnosti novely Exekučného poriadku vykonanej Zákomom č. 144/2010 Z.z. s účinnosťou od 1.6.2010, bola vypustená, pokiaľ sa jednalo o exekučné tituly podľa § 41 ods. 2, písm. c/ a d/ Exekučného poriadku, čo sa vzťahovalo aj na rozhodcovské rozsudky. Súd zastáva názor, že aj pred 1.6.2011 sa súdnou praxou rozhodcovské rozsudky považovali za exekučné tituly podľa § 41 ods. 2, písm. d/ Exekučného poriadku, čomu zodpovedala aj argumentácia odvolacích súdov a nakoniec i dôvodové správy k novelám, ktoré novelizovali Exekučný poriadok. Ak sa do zákonnej formulácie exekučného titulu vložili slová " rozhodnutí rozhodcovských súdov", išlo len o explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia, ako správne uviedol odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu. Argumentácia navrhovateľa spočívajúca v tom, že do 1.6.2011 nebolo možné považovať za exekučné tituly podľa § 41 ods. 2, písm. d/ Exekučného poriadku rozhodcovské rozsudky a na ne sa nevzťahovalo vyňatie lehoty na udelenie poverenia, je mylná. Navrhovateľ ani v samotných exekučných konaniach nikdy nespochybňoval začlenenie rozhodcovského rozsudku pod § 41 ods. 2, písm. d/ Exekučného poriadku. Súd zastáva názor, že prípadná 15-dňová lehota sa vzťahovala vždy len na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, ak súd nezistil rozpor žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom. Následne je osobitne upravená situácia, keď súd takýto rozpor zistí a je povinný rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Keby bol zámer zákonodarcu pod zákonnú 15-dňovú lehotu vsunúť obidve procesné situácie, nebola by osobitne upravovaná situácia pri zistení rozporu napríklad exekučného titulu so zákonom.

Pokiaľ teda navrhovateľ považoval za nesprávny úradný postup nečinnosť tunajšieho súdu v exekučných veciach, v ktorých zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, sú jeho tvrdenia nesprávne, pretože na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia Exekučný poriadok žiadnu lehotu nestanovuje. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že tvrdenie navrhovateľa, že exekučný súd rozhodol po zákonom stanovenej lehote s omeškaním, je nepravdivé a zavádzajúce. Z uvedeného je zrejmé, že odporca sa nedopustil žiadneho nesprávneho postupu, keďže v tomto prípade 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatila. O zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd rozhodol v primeranej lehote a nedopustil sa žiadneho nesprávneho úradného postupu. S poukazom na citované ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, preto nie je možné posudzovať postup exekučného súdu pri rozhodovaní o tejto žiadosti za nesprávny.

Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom od 1.6.2010 upravovalo povinnosť súdu vydať poverenie v lehote 15 dní, ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo na návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom. Táto lehota sa netýkala prípadov, ak bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok. Už toto samotné znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávňovalo exekučný súd ex offo skúmať exekučný titul nielen z formálneho, ale aj z vecného hľadiska. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd síce nezaobrá vecnou správnosťou exekučného titulu (okrem spotrebiteľských vzťahov), ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória a súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné, teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán

nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevyklučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku rei iudicata. Ak je predmetom rozhodcovského konania spor so spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení Zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť tejto zmluvy a v prípade zisteného nedostatku konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúcim neúčinnosť a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Takúto interpretáciu označených ustanovení Zákona o rozhodcovskom konaní v spojení s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje naplnenie príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a je nevyhnutná pre zvýšenie životnej úrovne a kvality života občanov.

V prejednávanej veci bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok. S poukazom na vyššie uvedené bol súd jednoznačne oprávnený ex offo skúmať, či tento rozhodcovský rozsudok bol vydaný v súlade so Zákonom o rozhodcovskom konaní a tiež, či pôvodný titul tohto rozhodnutia - zmluva o úvere, neobsahoval neprijateľné podmienky a či rozhodcovská doložka bola dojednaná v súlade so Zákonom o rozhodcovskom konaní a v súlade s ostatnými právnymi predpismi upravujúcimi spotrebiteľské právo. Exekučný súd preto správne skúmal exekučný titul (rozhodcovský rozsudok), či tento bol vydaný v súlade s platnými právnymi predpismi. Po zistení, že v danej veci ide o spotrebiteľský vzťah a konštatovaní, že rozhodcovský rozsudok je v rozpore so zákonom, tento rozsudok ako exekučný titul neuznal. Svoje rozhodnutie riadnym a správnym spôsobom odôvodnil. Exekučný súd potom uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Za tejto situácie účastníkom exekučného konania nemohol a ani nevznikol žiadny stav právnej neistoty, keďže súd vo veci rozhodol bezodkladne po tom, ako mu súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia. V rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky či priebeh rozhodcovského konania tak, ako to vyplýva i z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 3Cdo/146/2011, 3MCdo/11/2010, 5Cdo/291/2010 a rozhodnutí Ústavného súdu SR IV. ÚS 60/2011, I. ÚS 16/2002.

Súd dáva do pozornosti Nález Ústavného súdu SR II.ÚS 520/2012-39 zo dňa 10.7.2013 týkajúci sa navrhovateľa vo veciach Okresného súdu Zvolen, vedených pod sp. zn.27Er 539/2010 a sp. zn. 22Er 915/2010, v ktorých navrhovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Ústavný súd rozhodol, že základné práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov porušené neboli, hoci konania na okresnom súde trvali ku dňu podania sťažnosti 20 resp. 24 mesiacov (súd v oboch prípadoch zamietol žiadosť súdneho exekútora na vyhovenie exekúcie). Ústavný súd v náleze konštatoval, že je významná, priam kľúčová skutočnosť, že sťažovateľka (spoločnosť POHOTOVOSTĚ) pred okresným súdom iniciovala značne vysoký počet exekučných konaní (ide o 100 až 1000 exekučných konaní - návrhov v typovo obdobných veciach), pričom je nevyhnutné vziať daný fakt do úvahy a to smerom ku kritériám posudzovania prietahov v záujme ochrany práv a slobôd iných.

Navyše Ústavný súd vyslovil právny názor, že pojem zbytočné prietahy obsiahnutý v čl.48 ods. 2 Ústavy SR (obdobne aj pojem v primeranej lehote obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na ustanovené lehoty v zákone na vykonanie toho ktorého úkonu súdu, alebo iného štátneho orgánu. Pri posúdení, či došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, ústavný súd na takého lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov nemožno preto bez ďalšieho vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (rozhodnutia Ústavného súdu SR I.ÚS 86/02, IV.ÚS 440/2012).

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody, ani jej výšku a nároky, ktoré si uplatňuje sú hypotetické. Vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a

výdajoch spojených so stratou času zamestnanca bez ohľadu na dĺžku trvania prietahov. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačnej siete, udržiavanie a správu informačnej siete a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné. Navrhovateľ mal v tomto konaní na preukázanie vzniknutej škody predložiť dôkazy preukazujúce škodu pri tejto individuálnej pohľadávke. Navyiac ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém v období pred spornými exekúciami i po nich. Požadované paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti nie sú skutočnou škodou. Určenie výšky škody v návrhu nie je dôkaz o vzniknutej škode. Skutočnú škodu je potrebné preukázať listinami, skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo prísť k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísleniu škody a súd potom nemôže preskúmať predmetný nárok. Podľa názoru súdu navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku skutočnej škody. Taktiež nebola preukázaná zákonná podmienka príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a konaním exekučného súdu, pretože nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného zapríčinil povinný tým, že neplnil svoj dlh a oprávnený musel prikročiť k vymáhaniu formou exekúcie. Ide o náklady, ktoré by bolo možné zahrnúť do náhrady trov exekúcie a došlo by tak k duplicitnému plneniu.

Ako už bolo konštatované, majetková škoda nebola preukázaná a nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej či primeranej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci v odôvodnení konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ nepreukázal, že by povinný subjekt zanikol, že by dochádzalo ku konaniu smerujúcemu k zániku subjektu, pričom zákon i v takom prípade umožňuje uplatnenie si pohľadávky v dedičskom, konkurznom a inom konaní. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného, resp. exekútora s povinným a nie je ani dôvodom k vzniku insolventnosti povinného, pretože spravidla dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť ešte v čase pred rozhodnutím v základnom konaní a aj dôvodom na samotné uzavretie zmluvy o úvere. Tieto všeobecne známe riziká sú i rizikom každého podnikateľského subjektu. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť, ako právnická osoba, pričom žalobca poukazuje aj na zánik podnikateľských aktivít a plánov, ale tieto bližšie nekonkretizoval a taktiež navrhovateľ nespresnil, v čom a ako situácia ovplyvnila ďalšie jeho podnikateľské postupy. Ako už bolo uvádzané, žiadne konanie, v ktorom by boli konštatované prietahy v konaní, sa nevedelo. Poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu zo strany súdu. Okolnosti každého prípadu sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 660,- eur za každý rok prietahov je nesprávna úvaha. Ústavný súd vychádza aj z významu sporu pre navrhovateľa a aj z toho, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ navrhovateľ tento prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybraných nálezov, keď predseda súd nemal možnosť zjednať nápravu. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, čo z uvedeného návrhu nevyplýva, pretože navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konania, v ktorom malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo neho s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti navrhovateľa, považuje súd jeho konanie za rozpor s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mu mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite a súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva navrhovateľa už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu.

Navrhovateľ sa v ďalších prejednávanych veciach domáhal náhrady škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza spôsobeného tým, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora (návrhy označené navrhovateľom ako ZE).

Podľa § 44 ods. 7, 8 Exekučného poriadku v znení novely č. 341/2005 Z.z. účinnej od 1.9.2005, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný

okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa prechodných ustanovení k uvedenej novele, § 238 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, sa konania začaté pred 1.septembrom 2005 dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak. V odseku 2 sú taxatívne vymedzené ustanovenia, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 1.9.2005, medzi ktorými § 44 ods. 7, 8 nie je. Uvedená úprava platila v Exekučnom poriadku aj po novele vykonanej Zákom č. 585/2006 Z.z. účinnnej od 1.12.2006, ktorou bol do ust. § 44 vsunutý nový odsek 7, pričom doterajšie odseky 7 a 8 boli prečíslované na odseky 8 a 9.

Navrhovateľ v obsahu návrhu tvrdil, že exekučný súd bol bezdôvodne nečinný a nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. I napriek tomu, že v jednotlivých exekučných veciach, ktoré sú v odôvodnení tohto rozsudku oboznámené, súd o zmene exekútora rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda. Navyše v exekučnom konaní v čase, keď bol podaný návrh na zmenu exekútora, k žiadnej škode dôjsť nemohlo, pretože pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Okrem toho v danom štádiu konania navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok na opravy podaním sťažnosti predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práva v exekučnom konaní podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. Zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch alebo obrátiť sa na Ústavný súd SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ v niektorých exekučných veciach podal sťažnosť pre zbytočné prieťahy v konaní, čo je u jednotlivých oboznamovaných veciach aj uvedené. Jeho sťažnosti buď neboli považované za opodstatnené a vo veciach, v ktorých bol konštatovaný prieťah v konaní, bol obratom odstránený a nemohol spôsobiť navrhovateľovi žiadnu škodu s poukazom na charakter vytykaného prieťahu. Platí však, že v prevažnej väčšine exekučných vecí navrhovateľ sťažnosti na zbytočné prieťahy nepodal. Keďže nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovednostného právneho vzťahu a to existenciu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v prejednávanych exekučných veciach, súd sa samotným nárokom na náhradu škody nezaoberal. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného a tým teda k naplneniu účelu exekučného konania. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Napokon dôvodom nevyvodenia pohľadávky oprávneného bolo vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej následné zastavenie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote potom nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody navrhovateľovi. Samotné spísanie žiadosti o informáciu o stave exekučného konania k danej veci súd považuje za bežný postup účastníka exekučného konania. Tvrdenie navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetková ujma v sume 55,32 eur za každý mesiac omeškania exekučného súdu, nie sú ničím podložené. I keď je pravdou, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora došlo po uplynutí zákonnej 30-dňovej lehoty, len v tejto skutočnosti nemožno vidieť nesprávny úradný postup, ktorý by založil nárok navrhovateľa na náhradu škody.

Aj u tohto druhu uplatneného nároku na náhradu škody súd dáva do pozornosti Nález Ústavného súdu SR II.ÚS 520/2012-39 zo dňa 10.7.2013 týkajúci sa navrhovateľa vo veciach Okresného súdu Zvolen, vedených pod sp. zn.27Er 539/2010 a sp. zn. 22Er 915/2010 prezentovaný vyššie v odôvodnení tohto rozsudku, v ktorých navrhovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez

zbytočných preťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody, ani jej výšku a nároky, ktoré si uplatňuje sú hypotetické. Vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca bez ohľadu na dĺžku trvania preťahov. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačnej siete, udržiavanie a správu informačnej siete a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné. Navrhovateľ mal v tomto konaní na preukázanie vzniknutej škody predložiť dôkazy preukazujúce škodu pri tejto individuálnej pohľadávke. Navyiac ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém v období pred spornými exekúciami i po nich. Požadované paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti nie sú skutočnou škodou. Určenie výšky škody v návrhu nie je dôkaz o vzniknutej škode. Skutočnú škodu je potrebné preukázať listinami, skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo prísť k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísleniu škody a súd potom nemôže preskúmať predmetný nárok. Podľa názoru súdu navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku skutočnej škody. Taktiež nebola preukázaná zákonná podmienka príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a konaním exekučného súdu, pretože nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného zapríčinil povinný tým, že neplnil svoj dlh a oprávnený musel prikročiť k vymáhaniu formou exekúcie. Ide o náklady, ktoré by bolo možné zahrnúť do náhrady trov exekúcie a došlo by tak k duplicitnému plneniu.

Ako už bolo konštatované, majetková škoda nebola preukázaná a nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej či primeranej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci v odôvodnení konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ nepreukázal, že by povinný subjekt zanikol, že by dochádzalo ku konaniu smerujúcemu k zániku subjektu, pričom zákon i v takom prípade umožňuje uplatnenie si pohľadávky v dedičskom, konkurznom a inom konaní. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného, resp. exekútora s povinným a nie je ani dôvodom k vzniku insolventnosti povinného, pretože spravidla dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť ešte v čase pred rozhodnutím v základnom konaní a aj dôvodom na samotné uzavretie zmluvy o úvere. Tieto všeobecne známe riziká sú i rizikom každého podnikateľského subjektu. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť, ako právnická osoba, pričom žalobca poukazuje aj na zánik podnikateľských aktivít a plánov, ale tieto bližšie nekonkretizoval a taktiež navrhovateľ nespresnil, v čom a ako situácia ovplyvnila ďalšie jeho podnikateľské postupy. Ako už bolo uvádzané, žiadne konanie, v ktorom by boli konštatované preťahy v konaní, sa nevedlo. Poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu zo strany súdu. Okolnosti každého prípadu sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eur za každý rok preťahov je nesprávna úvaha. Ústavný súd vychádza aj z významu sporu pre navrhovateľa a aj z toho, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ navrhovateľ tento prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybraných nálezov, keď predseda súd nemal možnosť zjednať nápravu. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, čo z uvedeného návrhu nevyplýva, pretože navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konania, v ktorom malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo neho s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti navrhovateľa, považuje súd jeho konanie za rozpor s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mu mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite a súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva navrhovateľa už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu.

Odporca v písomnom vyjadrení vo veci samej vzniesol námietku premlčania s odôvodnením, že lehota na uplatnenie nároku navrhovateľa na náhradu škody uplynula po 3 rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ sa predbežného prerokovania najskôr domáhal dňa 23.4.2009, kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, čo potvrdil aj samotný odporca v písomnom vyjadrení vo veci samej. Nárok navrhovateľa na náhradu škody súd nepovažoval za premlčaný s poukazom na cit. ust. § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. V danom prípade sa navrhovateľ dozvedel o tom, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, prípadne vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie zastavil alebo rozhodol o zmene exekútora najskôr doručením tohto rozhodnutia. Od uvedeného dňa mu začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá v čase podania návrhu vo veci samej na súd ešte neuplynula, preto jeho právo na náhradu škody nie je možné považovať za premlčané.

Vzhľadom k tomu, že súd dospel k právnenému názoru, že na strane odporcu konajúceho prostredníctvom exekučného súdu nedošlo k nesprávnenému úradnému postupu, návrh navrhovateľa nepovažoval za dôvodný a zamietol ho.

Pokiaľ navrhovateľ žiadal, aby súd vyčkal s rozhodnutím vo veci na znalecký posudok, o vypracovanie ktorého požiadal znalca z odboru právne vzťahy k cudzine, odvetvie európske právo, ktorý by mal zodpovedať na otázky týkajúce sa interpretácie a aplikácie Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 v nadväznosti na justičnú prax a záväznú judikatúru Súdneho dvora EÚ, súd jeho návrh na doplnenie dokazovania neakceptoval z dôvodu, že pokiaľ navrhovateľovi v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu vznikla škoda, mal by disponovať dôkazmi, ktorými by ju relevantne preukázal. Za danej situácie nie je jasné, ako navrhovateľ dospel k výške ním tvrdenej majetkovej škody, keď žiadnymi dôkazmi nedisponuje a žiadne súdu nepredložil. Znalecký posudok je na preskúmanie správnosti preukázaných tvrdení účastníkov konania a nemôže odpovedať na otázky právneho charakteru. V danom prípade otázka existencie skutočností zakladajúcich nesprávny úradný postup exekučného súdu je právnou otázkou, nie skutkovou a preto tento návrh na doplnenie dokazovania nebolo možné považovať za opodstatnený.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhrada nebola priznaná. Odporca, ktorý mal vo veci úspech náhrada trov konania nebola priznaná, pretože ich neuplatnil a napokon mu žiadne ani nevznikli. Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nevzniklo, pretože vo veci úspech nemal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.